Skautų Aidas

Nr. 3.

Viršuje vaizdelis iš Šiaulių stovyklos: „Stovykla, stovykla-aa!“

Kaina 1 litas.
Per dr-ves 75 c.

Mūsų leidiniai.

„Žemaičių skautas“, Telšių I-os „Algimanto“ dr-vės spausdintas dvisavaitinis laikraštis 2—3 Nr. Kaina 40 centų.

Nelabai kas tikėjo, kad „Žemaičių skauto“ 2 as Nr. spausdintas išvys pasaulį. Apsiriko. Matyt, žemaičiai skautai turi didelį pasiryžimą savo organą leisti. Šiame „Žemaičių skauto“ numery, ryšy su Lietuvos nepriklausomybės vienuoliktomis sukaktuvėmis, įdėtas įdomus vedamasis straipsnis. Jame gražiai pastebėta, kad „skautų organizacija, tai lyg laiptai į šaulių organizaciją. Ir reikia pripažinti, kad ši pastaba yra labai teisinga, nes dauguma vyresniųjų skautų stoja Šaulių Sąjungon ir joje toliau mokosi, reikalui esant, ginklu ginti savo mylimą tėvynę nuo priešų ir ruošiasi į didįjį Vilniaus vadavimo žygį. Vyresnieji skautai visi turėtų būti Šaulių S-gos nariais.

Reikia pažymėti, kad „Žemaičių skautas“ yra iliustruotas ir turiniu gana įvairus. Randame ten ir eilėraščių ir rimtų straipsnių ir lengvam pasiskaitymui apysakaitę.

Jei jau žemaičiai skautai pasiryžo turėti savo atskirą organą, tai, be abejo, reikia palinkėti, kad jų pastangos, jų dideli norai gyvenime gražiai realizuotųsi.

„Trakų Lapinas“, šapirografuotas 24 pusl. Kaišiadorių „Lapinų“ skilties laikraštėlio Nr. 1. Jame gražiai minima Lietuvos skautų globėjo šv. Kazimiero šventė ir skautijos įkūrėjo Baden-Paulio 72 metų sukaktuvės. Be to, įdomiai aprašytas lenkų areštuoto vilniečio skautin. Prano Žižmaro pasitikimas ir jo palydėjimas į mūsų sostinę Vilnių. „Jį veža ten,—rašo „Trakų Lapinas“, — kur visų mūsų nukreiptos mintys, darbai, žodžiai, svajonės. Visagalis Dieve, padėk Jam sėkmingai budėti Gedimino pilies sargyboje“. Įdomu pastebėti, kad visi Lietuvos skautų leidiniai, visa Lietuvos skautija išsiilgusi savo gimimo lopšio Vilniaus. Džiaugtis tenka, kad kiekvienas skautas yra persiėmęs ta mintimi, dar daugiau, neabejotinai jis yra nusistatęs, kad Vilnių mes atvaduosime. Todėl ir kiekvienas iš pavergtojo Vilniaus svečias tuo labiau Vilniaus skautai yra taip širdingai pas mus priimami.

Šiaip leidinėlis daro neblogo įspūdžio. Gana įvairus ir įdomus.

„Žvalgas“. Ukmergės skautų-čių neperijodinis laikraštis. Nr. 5, 1928 m. gruodžio mėn. ir Nr. 6, š. m. vasario ir kovo mėnesių.

Tur būt, nerasime Lietuvoj tunto, kuris neleistų savo periodinį ar neperiodinį, spausdintą ar šapirografuotą laikraštį. Nerasime didesnio miesto, kuriame stipriau, gyviau veikiantieji skautai atsisakytų nuo platesnio pasireiškimo. O tas platesnis pasireiškimas reiškiasi įvairiomis formomis: skautai ruošia viešas šventes, sporto dienas, darbelių parodas, dideles stovyklas ir t. t. Bet viena gražiausių ir ryškiausių pasireiškimo formų galima laikyti savo organo leidimą.

Ir Ukmergės skautai turi savo neperiodinį šapirografuotą organą „Žvalgą“. Čia minimi du numeriai turi po 50 puslapių. Ir reikia pripažinti, kad ne tuščių, nuobodžių puslapių, bet rimtais straipsniais, apysakomis, kronikos žinutėmis iš savo gyvenimo ir dideliais juokų skyriais užpildytų.

Šį tą galima užmesti atspausdinimui: Jis galėjo būti švaresnis, rūpestingiau atliktas. Be to, galėjo būti gausiai iliustruotas. Reikia ir daugiau *skautiško gyvumo*. Šiaip leidinėlis neblogas.

Padėka.

Dėkojame sktn. *P. Jurgelevičiui* už paaukotus draugovei „Skauto“ komplektus.

Kauno tunto D. L. K. Algirdo dr-vės štabas.

Pranešimas.

Dar galima gauti „Skauto“ komplektų, (be 5-jo nr.). Jų kaina 3 lt. Turiny daug naudingų dalykų. Išsirašyti šiuo adresu: Kaunas, Vaičaičio 16.

V. Kastanauskas.

Redakcijos atsakymai.

Bendradarbių dėmesiui. Redakcija prašo bendradarbių rašyti straipsnius, korespondencijas, eilėraščius ir t. t. švariai ir vienoj lapo pusėj. Be to, primena, kad faktus reikia aprašinėti kaip galima trumpiau.

Skilt. J. Namajūnui. Apie Antalieptės skautus korespondencijos nedėjome. Reikia rašyti, ką jos dabar nuveikė. Kas buvo 1925 met. neįdomu.

A. T. Pasivėlinot — talpinom anksčiau gautą Volungėlės korespondenciją.

Zigmui Smurlai. Deja, eilėraštis silpnas, patalpinti negalime.

Psktn. Kiaušui. Korespondencijas palikom sekančiam numeriui. Vertimo „Laimė“ nedėsim, nes jis nesenai buvo atspausdintas viename dienraščių. Dėl kitų pažiūrėsim, gal ir šunaudosim.

Kadangi šio numerio dalį paskyrėme Šiaulių tunto 5 metų sukaktuvėms paminėti, daug aktualios medžiagos ir eilėraščių šunaudoti negalėjome.

Negalėjom įdėti ir prisiųstą diskusinį straipsnį

Kiekvienas iš mūsų norėtų ką nors parašyti. Bet ką?

Savaime suprantama — gražią, įdomią, trumpą, lengvai skaitomą, fantastišką, nuotykių apysakaitę iš indėnų gyvenimo.

Sąlygos: 1) Nuotykiai turi būti įdomūs, apysakos herojus turi turėti skautiškų privalumų.

2) Apysaka turi tilpti trijuose „Skautų Aido“ puslapiuose.

3) Ji turi būti atsiųsta iki š. m. gegužės mėn. 1 dienos.

Geriausioji apysaka tilps „Skautų Aide“.

Visi dalyvaukit šiame konkurse.

Daugiau gyvumo! Bandykit savo plunksną.

Pastaba: Visos netilpusios apysakaitės bus grąžintos autoriams su trumpa kritika.

Redakcija.

Skautų Aidas

iliustruotas skautų laikraštis

Redakcija ir administracija: Kaunas, Laisvės Aleja Nr. 20. Redaguoja: **J. Merkis ir E. Zabarauskas.** Rankraščių Redakcija negrąžina ir nesaugoja. Už skelbimų turinį Redakcija neatsako.

Prenumerata:
Pusei metų . . . 3,50 lit.
Atskiro numerio kaina — 1 lit.
Skautams per dr-ves—75 ct.
Užsieniuose pusei metų 50 amer. centų.

3 nr. | **Kovo mėn.** | **1929 (VII) m.**

Šauliai ir mes.

Š. m. kovo mėn. 5 dieną mirė pirmasai Lietuvos šaulys, Šaulių Sąjungos Įkūrėjas ir jos Vadas Vladas Putvinskis. Jo mirtis — skaudus smūgis visiems, kas myli tėvynę, kam brangus lietuvio vardas, kam rūpi Lietuvos ateitis. Šaulių Tėvas mirė, bet jo darbai, jo mesti obalsiai pasiliko šaulių tarpe ir ne vien tik šaulių, bet ir visos Lietuvos jaunuomenės, o ypatingai skautų tarpe, kuriems tėvynės meilė yra vienas svarbiausiųjų idealų. Šaulių organizacija auga ir tarpsta, tarpsta ir stiprėja, kasmet apimdama vis daugiau ir daugiau susipratusios jaunuomenės, auklėdama jaunimą, suburdama jį į vieningą šeimą, surištą vienais idealais, vienais siekiais, vienomis pareigomis ir atsakomybe prieš tėvynę. Pirmojo Šaulio Vlado Putvinskio suorganizuota Šaulių Sąjunga jau nuo pat savo įsikūrimo kilniais ir karžygiškais žygiais parodė visą savo neapsakomai didelę reikšmę Lietuvai. Šaulių Sąjungos įsikūrimo istorija glaudžiai susijusi su Lietuvos nepriklausomybės iškovojimu. Pirmieji šauliai — pirmieji kovotojai už Lietuvos nepriklausomybę.

A. A. VLADAS PUTVINSKIS
šaulių Tėvas, Šaulių Sąjungos Įkūrėjas, jos garbės Pirmininkas ir dabartinės Centro Valdybos buvęs Pirmininkas, visą laiką dirbęs Lietuvos gerovei, vienas pirmųjų knygnešių spaudos draudimo laikais. „Trimito" klišė.

Vėlesniais laikais Šaulių Sąjungos organizatoriaus Vlado Putvinskio vadovaujama Šaulių Sąjunga virto didžiule, gerai kariškos drausmės pagrindais organizuota, stipria tautiškos jaunuomenės organizacija. Šaulių Sąjunga yra viena iš nedaugelio organizacijų, kuriai ypatingai rūpi tautiškas jaunuomenės auklėjimas, kuris, deja, pas mus per mokyklas mažai, arba visai nėra jaunuomenei skiepijamas.

Šitaip apibūdinę Šaulių Sąjungą, mes nejučiomis prieiname prie, rodos, visai teisingos išvados, kad Skautų Brolija yra artimiausia Šaulių Sąjungai organizacija. Ir tikrai. Ar skautų organizacijos pagrinde nėra toks pat kilnios drausmės pagrįstas religinis, tautiškas ir fi-

LTSR valst. respublikinė biblioteka

Dėl mylimo tėvelio mirties

Paskautininkei M. PUTVINSKAITEI

reiškiam gilios skautiškos užuojautos žodį.

Vyr. Štabo Skaučių Skyrius.

zinis jaunuomenės auklėjimas.

Sveikame kūne—sveika dvasia. Ar gi tai ne abiejų, skautų ir šaulių, vienodas obalsis, vienodas troškimas. Išauginti sveiką, stiprų, tautiškai susipratusį lietuvį pilietį, kuris drąsiai atsispirtų tiek prieš vidųjį, tiek prieš laukųjį priešą — ar gi tai ne vienodas abiejų organizacijų uždavinys. Tiktai Skautų Brolija subūria jaunesnius, ji labiau pritaikinta jaunesniems.

Pirmo pulko vado karininko Juozapavičiaus mirtis ant Alytaus tilto.
„Kario“ klišė.

Skautai jaunesnieji šaulių broliai.

Iki šiol toji tiesa buvo gerai suprasta, bet aiškiausiai į tai nurodė pereitų metų švietimo ministerijos aplinkraštis, kuris, varžydamas mokyklų sienose visas kitas srovines organizacijas, palaiko tiktai skautus ir šaulius. Visai suprantama, naturalu ir būtina, kad mūsų Brolija ir Šaulių Sąjungos organizacija eitume ir toliau kartu tuo pačiu užsibrėžtuoju keliu, kartu siektumėm tų pačių idealų. Mes visados matysime Šaulių Sąjungoje vyresnius brolius, iš kurių mes laukiam ir gauname moralinės ir net materialės paramos. Šaulių Sąjunga skautuose gi mato būsimuosius gerai parengtus, susipratusius šaulius.

Reikia manyti, kad laikas ir abipusios pastangos dar labiau suartins mus su šauliais, ko tikėjosi ir visą laiką įdomavęsis ir skautais rūpinęsis Šaulių Sąjungos Įkūrėjas amžiną atilsį Vladas Putvinskis.

Asla.

Sukaktuvių proga.

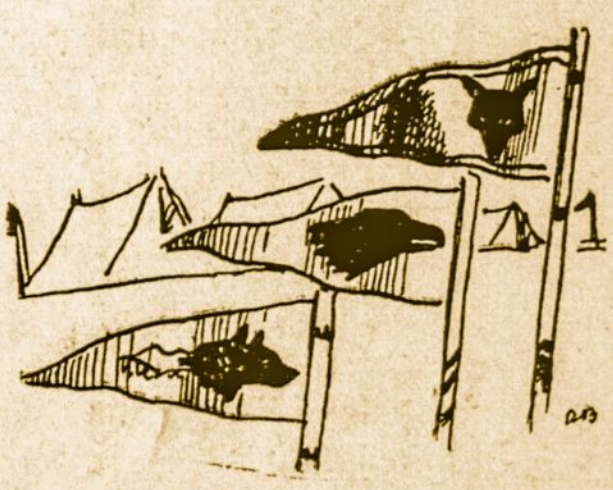

Ne jubiliejų maniją turime, bet norime prisiminti sunkaus darbo kelią, patikrinti mūsų pasirinktų metodų tikslingumą, vėl nustatyti tolimesniam veikimui gaires ir energingai dideliems žygiams užsimoti!

Štai, šį mėnesį Šiaulių tuntas švenčia savo 5 metų gyvavimo sukaktuves. Apie jį daug rašyta skautų ir kitoje spaudoje. Be to, čia įdedamų atsiminimų piuoštelis nušvies vieną antrą mūsų naujojo darbo etapą.

Dabar Šiaulių raj. tunte yra apie 1000 skautų bei skaučių, paskirstytų į 22 dr-ves ir 15 atsk. skilčių, kurių yra: skautų—14 dr. ir 10 atsk. skilčių, o skaučių — 8 dr. ir 5 ats. skiltys. Minėtų vienetų randasi šiuose miestuose, miesteliuose: Šiauliai, Telšiai, Plungė, Mažeikiai, Skuodas, Linkuva, Pasvalys, Biržai, Joniškėlis, Kražiai, Raseiniai, Tauragė, Viekšniai, Papilė, Plateliai ir Žagarė.

Nuo 1924.III.15 iki 1925 m. rudenio tuntininku buvo dabartinis vyriausias skautininkas maj. *M. Kalmantas*, po jo — p. *K. Ubeika*. 1928.III.4 įvestas tuntininko padėjėjo etatas, kurį užima sktn. mok. *K. Palčiauskas*. Gi raj. tunto adjutanto pareigas ėjo: sktn. *V. Baniulis* 1924.III.15—XI.26, sktn. *K. Laucius* 1924XI, 26—1925.IV.23, sktn. *K. Palčiauskas* 1925.IV.23—1926.IV.23, sktn. *A. Saulius-Saulaitis* 1926.IV.23—1928.III.4, psktn. *A. Urbonas* 1928.III.4.—1928.XII.1., vyr. sklt. *V. Augulis* nuo 1928.XII.1.

Rodos, 1924 m. Šiaulių tuntas pavadintas rajono tuntu (pirmasis Lietuvoje). Pirmiausia rajono tuntan įėjo Pasvalys. Kiek įdomios ir naudingos medžiagos būtų iš atskirų miestų, miestelių skautučių organizavimosi. Deja, tos ir kitos svarbios istorinės medžiagos čia „Sk. Aide“ sudėti negalima, gal būt, Šiaulių raj. tuntas savo laiku ją visą surinkęs ir sutvarkęs išleis atskira knygute. Tai būtų sveikintinas žingsnis.

Paskautin. Ričardui Pesiui

Vilkaviškio Tuntininko padėjėjui, dėl jo motutės mirties reiškia giliausios užuojautos

Vilkaviškio Tuntas.

P. Žmuidzinavičių šeimai dėl mylimo brolio, svainio ir dėdės

a. a. VLADO PUTVINSKIO

mirties reiškia giliausios užuojautos

Kauno Tunto Štabas.

Mylimam br. Zigmui Drazdauskui

dėl jo tėvelio mirties siunčiame brolišką paguodos žodį: „Brolau tyliai kentėk"!

Telšių Mok. Sem. atsk. „Varnų" skiltįes skautai ir skiltininkas.

Draug. V. KRULICKUI

dėl jo sesutės mirties š. m. kovo 7 d. reiškiame giliausią užuojautą.

Pilviškių skautų globėjas ir skautai—skautės.

Kilnių idėjų vedami, palyginamai, maža žinių ir patyrimo teturėdami, mūsų vadovai paskyrė gražiausias savo jaunystės dienas, dėjo didžiausias pastangas skautų-čių, tariant, atsk. skilčių, dr-vių ir galiausia — tunto kūrimui. Gal ne visi ir anie pirmieji vadovai ir tie skautai-ės bepaliko šiandien aktingais Brolijos nariais, bet jų įvestos mintys, darbai, tarpsta naujųjų vadų bei jaunųjų skautų-čių sielose.

Tiesa, mes dar galutinai nesudarėme lietuvio skauto tipo, tų bendrų skautystės idealų, persisunkusių lietuviška dvasia, neįkūnijome, bet ir pirmosios pastangos ir dabartiniai bandymai

kaskart mus veda arčiau prie to tikslo.

To didelio darbo ir gražių užsimojimų, be abejo, nemaža parodė ir Šiaulių rajono tuntas, kurs dabar mini savo gyvavimo 5-ių metų jubiliejų.

Kiekvienam atskiram vienetui, ar drausmingam kolektyvui, pasiryžtančiam dirbti kilnų, didelį darbą tenka su džiaugsmu palinkėti sėkmingo darbo. Lietuvai reikalinga karštai mylinčio savo kraštą jaunimo, reikalinga turinčių užsimojimo, geležinę valią, mokančių dirbti ir galingų dvasia jaunuolių!

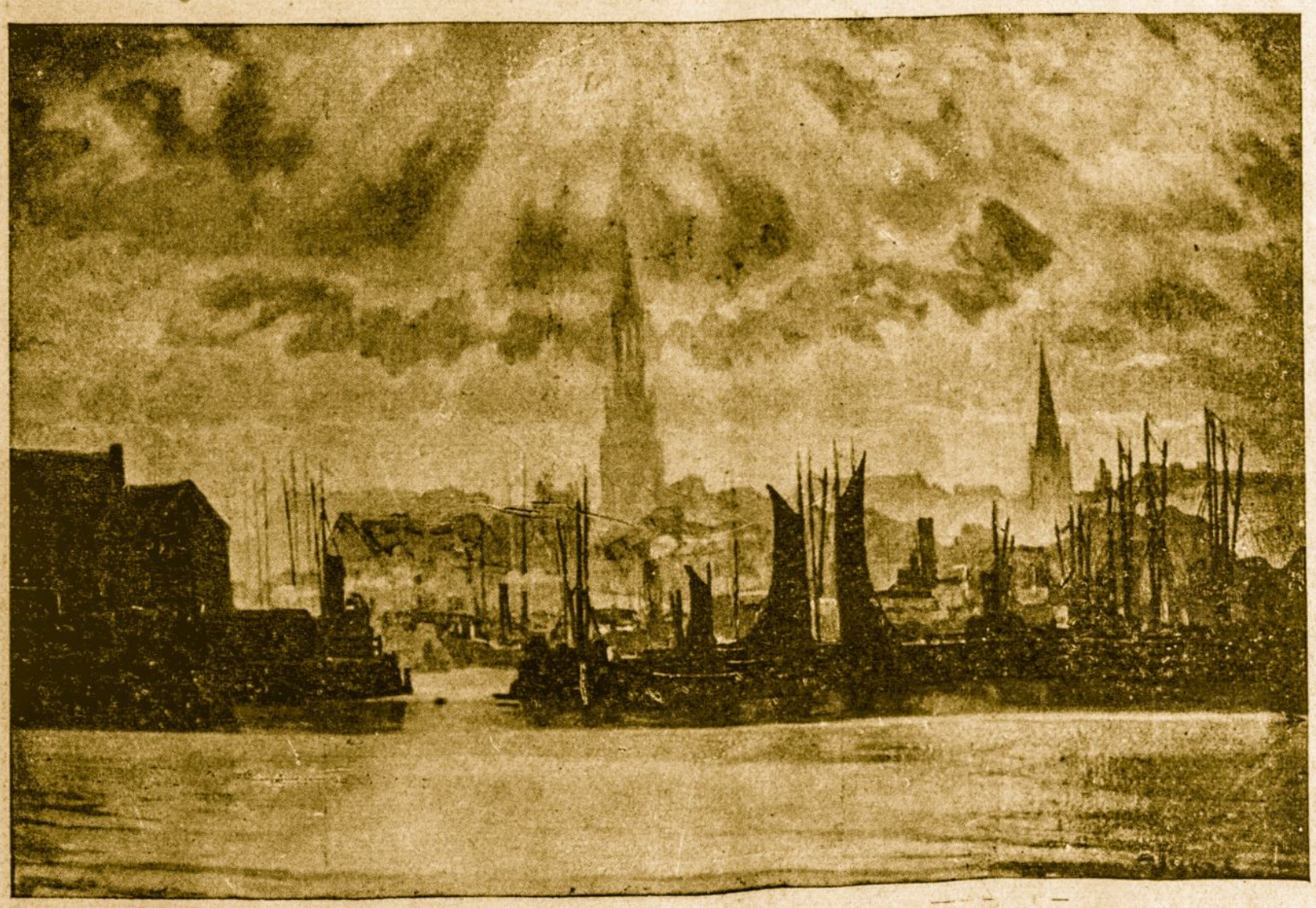

Pažinkime savo kraštą. Klaipėdos uostas.

Dailininko A. Varno paveikslas.

Skautas.

Bailys.

— Kaziuk!

— Baily!

— Ir tau ne gėda?

— Geltonsnapi!

— Panele Kazyte!

— Nejaugi tu taip ir neisi maudytis?!

Vargšo Kaziuko akys buvo pilnos ašarų. Jis stovėjo ant ežero kranto, o visa draugovė linksmai pliauškenosi vandeny. O, kaip jam norėjosi pasimaudyti! Bet.. O tas „bet“, kad jis kur pražūtų tas švininis „bet“, kuris slėgė visą jauną Kaziuko būtybę... Jis bijojo. Jo baimės jausmas buvo tiesiog gaivališkas. Jis bijojo vandens, bijojo nakties tamsumos, bijojo vienas pasilikti miške, bijojo kovos. Jis gėdinosi savo baimės, bet ji buvo stipresnė už jo valią.

O pasityčiojimai pylėsi iš visų pusių.

— Kaziuk! — šaukė su pasigardžiavimu skautai, — šiandien naktį tu dežuruoji.

Ir Kaziukas pabaldavo.

— Eikš, Kazy, pasiboksuosim? — šaukdavo jį su panieka mažesnis už jį Petriukas. O Kaziukas tiktai raudonuodavo ir nedrąsiai atsisakynėdavo.

Bailys. Šis baisus vardas, kaip juoda, sunki dėmė slėgė Kaziuką ir šis baimės jausmas buvo jam daug sunkesnis, negu tie dažni draugų pasityčiojimai.

Šiandien jis nebeiškentė. Kuomet visi pabaigė maudytis, jis priėjo prie draugininko ir nedrąsiai, — kitaip jis nemokėjo, — tarė:

— Draugininke, aš nenoriu būti bailiu. Aš noriu būti, kaip ir visi kiti skautai, drąsus, bet... bet aš nemoku, aš negaliu...

Draugininkas nusišypsojo.

— Mano mielas Kaziuk, — tarė jis, pakeldamas jo nuleistą galvą, — būk vyras. Niekados nesakyk sau, kad esi bailys, bet įtikink save, jog nieko nebijai ir tuomet visi tariamieji pavojai pranyks. Žinai ką, aš tave pasiųsiu ,,keliaujančiu riteriu“. Tu juk žinai, kas tai yra keliaujantis riteris? Tu turėsi padaryti dvylika gerų darbų, nežiūrint visų pavojų, kurie tave sutiks tavo kelionėje. Ir tai turės būti ne tie dvylika darbų, kurie tau patiks, bet pirmos pasitaikiusios progos padaryti gerą darbą. Tu mane supratai? Klausyk,—baigė tvirtu balsu draugininkas tiesiai ir tvirtai žiūrėdamas Kaziukui į akis, — *aš tau pasitikiu*. Bailio Kaziuko nebėra. Yra drąsus ,,keliaujantis riteris“. Eik.

Kuomet Kaziukas, pasiėmęs lazdą, užsidėjęs kuprinę ėjo iš stovyklos, visas pašaipų choras lydėjo jį.

— Klausyk, — šaukė aukštasis Jonas, — kur tu kiutini, kilnusai riteri? Žiūrėk, tave miške užpuls iš netyčių dar pelė arba, išgelbėk tave Viešpatie, tu užšoksi ant zuikio.

Kaziukas nieko neatsakė. Sukandęs dantis jis ėjo vis tolyn ir tolyn, kol visai neišnyko miško tankumyne.

* * *

Artinosi vakaras. Besileidžiančios saulės spinduliai gaubė tylųjį mišką. Susipynę medžių šešėliai gulo ant plataus kelio, kuris ėjo per mišką. Paukšteliai giedojo vakarinę giesmę gestančiai dienai ir visa gamta, rodosi, rengėsi užmigti sveiku nakties miegu.

Keliu ėjo Kaziukas. Jo žingsniai buvo daug drąsesni. Jis galvojo apie nuveiktus darbus, o jo galva jau daug drąsiau buvo pakelta aukštyn ir akyse blizgėjo pasiryžimas. Trumpai pagalvojęs apie tai, kaip jis padarė visą eilę smulkių gerų darbelių: —panešėjo vandens kibirą, palaikė arklį, pakėlė moteriškei netyčia iškritusią knygą... Jis su pamėgimu sustojo ties dviem atsitikimais. Su pasigėrėjimu jis prisiminė radęs iš lizdo iškritusį mažą paukščiuką ir... čia jis nejučiomis su pasididžiavimu prisiminė apie tai, kaip jis su di-

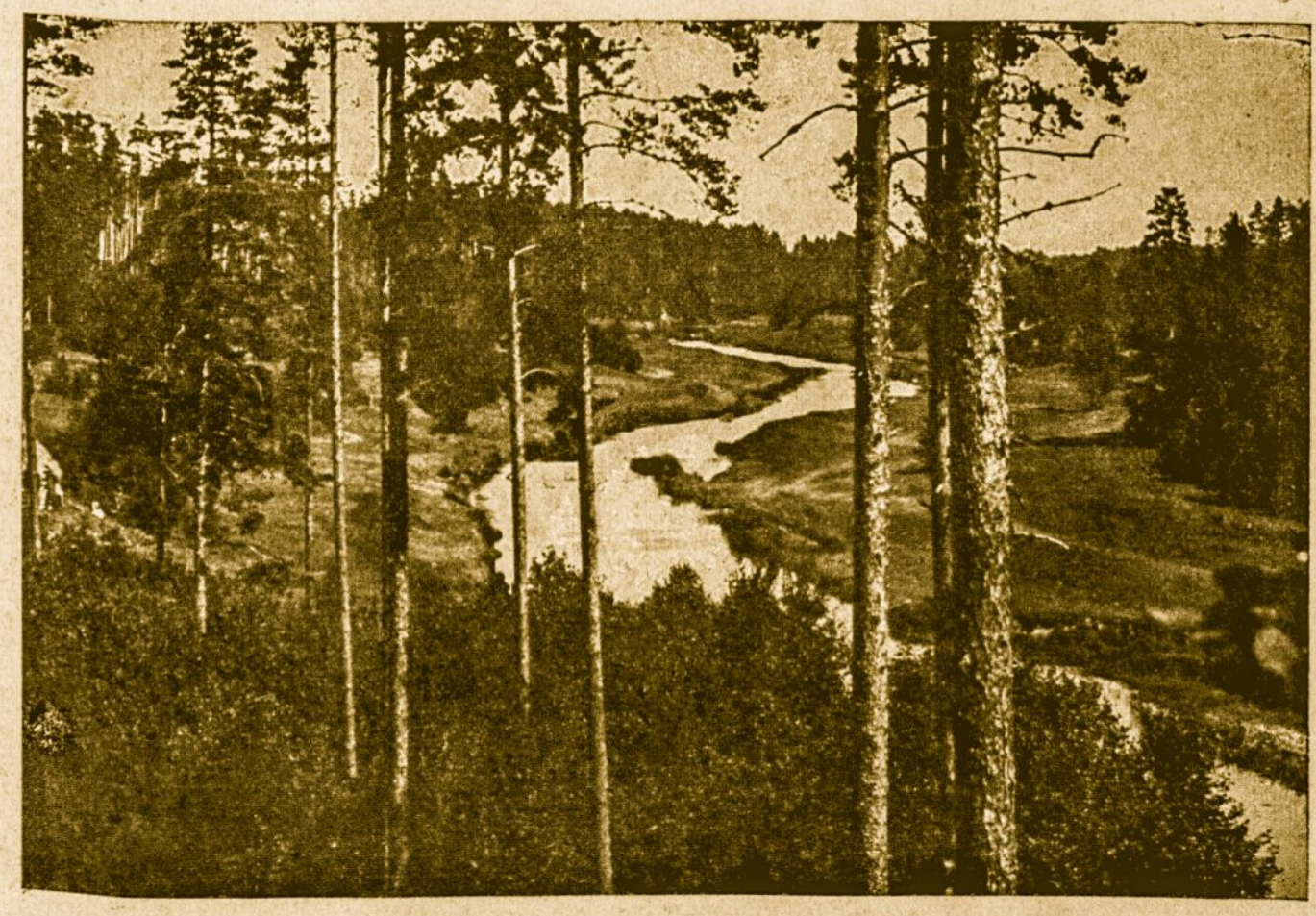

Artinosi vakaras. Besileidžiančios saulės spinduliai gaubė tikųjį mišką.

deliu pavojum užkopė medin ir įdėjo mažiuką paukščiuką į jo lizdelį. Medis buvo toks aukštas. Širdis taip plakė... Bet jis atsiminė draugininko žodžius. ,,Esi riteris" ir pergalėjo savo baimę.

Tačiau Kaziukas liūdnai susimąstė. Iki dvylikos gerų darbelių trūko keturių geruių darbelių. O kur jų begausi? Tiesa, prieš jį keliu ėjo moteriškė su maža mergaite ir jis atydžiai žiūrėjo, ar negalės joms būti kuo nors naudingu. Bet, deja, gerų progų iki šiol nepasitaikė.

Mergaitė žaidė, bėginėjo šen ir ten ir pagaliau labai atsiliko nuo motinos. Kaziukui beeinant staiga pasigirdo automobilio sirena ir jis pamatė visu greitumu lekiantį automobilį. Tai buvo tik viena akimirka. Kaziukas pamatė stovinčią vidury kelio mergaitę, užgirdo moters šauksmą ir tą pačią akimirką jo sieloj vyko baisi kova. Stok, — šaukė senasis bailumo jausmas. — Gelbėk, — sakė kitas garesnis, kilnesnis naujojo Kaziuko jausmas.

,,Aš pasitikiu tavim" suskambėjo ausyse draugininko žodžiai.

Ir jis puolė pirmyn.

Kažkas švystelėjo jo akyse. Jis stumtelėjo mergaitę nuo kelio ir tuo pačiu momentu pajuto smarkų smūgį. Viskas apsivertė jo akyse. Ausyse kažkas suskambėjo ir jis nustojo sąmonės...

* * *

Kuomet Kaziukas atvėrė akis, pirmas žmogus, kurį jis pamatė, buvo susirūpinęs draugininkas, kuris pasilenkęs atydžiai tvarstė jo galvą.

Jis gulėjo ant minkštų samanų didžiojoje palapinėje, o aplinkui telkėsi skautai.

Jis norėjo pajudinti ranką, bet pamatė, kad ji visa suraišiota.

— Draugininke,—tarė jis silpnu balsu, — aš, rodosi, sužeistas. Bet tai nieko, o mergaitė, mergaitė, ar ji išgelbėta?

— Nesirūpink tuo, — atsakė draugininkas ir jo akyse suspindėjo pasididžiavimas. — Dėka tavo drąsumui — ji išgelbėta.

Staiga Kaziukas pajuto šiltą oro srovę ir švelnų prisilietimą. Pakėlęs akis, jis pamatė, kad, rodos, jo matyta moteriškė jį bučiuoja.

— Dėku tau, mažasis drąsuoli, — tarė švelnus moteriškės balsas, — tu išgelbėjai mano mažą dukrelę.

Kaziukas pajuto, kad kažkas karšto ir drėgno suvilgino jo veidą. Jis suprato, kad tai buvo motinos džiaugsmo ašaros.

— Kazy, — pasigirdo susigėdinęs Jono balsas — aš matai... apskritai imant, kvailas aš ir daugiau nieko. Tu jau man dovanok. Tegu jie dabar kuris nors pamėgina...

Ir ilgojo Jono tvirtas kumštis trukšmingai pagrūmojo susirinkusiems skautams.

— Tegu jie tik pamėgina pavadinti Tave bailiu. Aš jiems parodysiu, kur pipirai auga, — tvirtu balsu grumojo Jonas.

Kaziukas nusišypsojo. Tačiau staiga vėl kažin kuo susirūpino.

— Draugininke, būk geras, pasilenk. Aš tavęs noriu paklausti dar vieno dalyko. Matai,—šnibždėjo draugininkui į ausį Kaziukas, — man stinga dar trijų darbelių... Bet aš išlaikiau savo žodį?..

Draugininkas nusišypsojo. Staiga vėl surimtėjo ir balsiai, kad visi girdėtų, tarė:

— Kaziukas pakeliamas į paskiltininko laipsnį ir jam bus suteiktas garbės ženklas už gyvybės išgelbėjimą. Jis vyras ir tikras skautas.

Rodosi, lyg našta, nukrito nuo Kaziuko pečių. Silpnumas ir begalinės laimės jausmas apėmė jį. Jis vėl užmerkė akis, bet pasijuto laisvas, laisvas — nes sunki baimės jausmo našta nusirito nuo jo širdies.

Mūsų sostinės Vilniaus vaizdas. O Vilniaus nepamiršk lietuvi!

Sktn. Laucius,
vienas pirmųjų tunto kūrėjų, dabar Vyr. Sk. Štabo adjutantas ir bendros dalies vedėjas.

Šiaulių tuntas švenčia penkių

Didžios idėjos nemiršta . . .

(Pluoštelis palaidų prisiminimų apie Šiaulių tunto įsikūrimą).

Sunku atsiminimai rašyti. O ypač man, kadangi mano atmintis, anot jumoristo Zosčenkos, padukusiai skylėta, o užrašų jokių nebeturiu. Tačiau, kadangi buvau pirmuoju moksl. skautų „Kęstučio“ dr-vės draugininku, duosiu čia pluoštelį (norėčiau daugiau, bet redakcija šykšti, daug vietos neduoda) palaidų prisiminimų apie Šiaulių tunto įsikūrimą.

* * *

1924 metų pradžioje Šiauliuose jau buvo 4 skautų draugovės ir atskira skiltis: pirmiausiai įsikūrusi „Vytauto“ draugovė, skaučių „Mirgos“ dr-vė, naujai paskaut. Tomašausko (dabar skautininkas) įkurta „Lapinų“ dr-vė, atskira „drausmės skiltis“ (šią dėl kilusios „Vytauto“ dr-vėj „revoliucijos“ „įkūrė“ sktn. A. Valušis, kuris tada gyveno Šiauliuose ir ėjo vyriausio skautininko pareigas) ir žydų skautų draugovė. Esant tiekai draugovių, aišku, turėjo kilti klausimas apie tunto organizavimą. Pasitarėme su skautn. Valušiu. Sutiko ir pritarė. Beliko tuntininką susiieškoti. Daug negalvoję numatėme 8-to pėst. pulko majorą Kalmantavičių, kurs tada Šiauliuose buvo įgijęs didelio populiarumo, beskaitydamas moksleivių šaulių organizuojamas viešas paskaitas mokiniams ir visuomenei. Sužinoję iš skautn. Valušio, kad major. Kalmantavičius sutinka tuntą organizuoti, susirinkome visų draugovių draugininkai tunto organizavimo reikalą oficialiai aptarti. Tai buvo, rodos, kovo mėn. pirmomis dienomis. Neatsimenu, ar dalyvavo tame pasitarime žydų dr-vės draugininkas ir „drausmės skilties“ skiltininkas. Rodos, dalyvavo. Aišku, be ilgų kalbų nutarėme tuntą kurti. Tuntininku oficialiai pakviesti majorą Kalmantavičių pavedėme „komisijai“ iš dviejų asmenų, kurią sudarė, gerai nebeatmenu, ar paskautn. Tomašauskas ir „Mirgos“ dr-vės draugininkė instruktorė A. Vitaitė (dabar studentė humanitarė), ar pasktn. Tomašauskas su paskn. Baniuliu.

Vyriausias skautininkas Maj. Kalmantas,
pirmasis Šiaulių tunto tuntininkas.

Kovo mėn. 15 d. po pietų visos Šiaulių skautų draugovės susirinko vyrų gimnazijos kieme. Turėjo įvykti pirma steigiamojo tunto sueiga. Iš ten išsirikiavę nudrožėme į mergaičių gimnazijos kiemą, kur turėjo ateiti mus „apžiūrėti“ sktn. Valušis su būsimuoju tuntininku major. Kalmantavičiumi. Į mergaičių gimnaziją ėjome tik todėl, kad norėjome miestui pasirodyti, kiek Šiauliuose jau yra organizuotų skautų, į kuriuos dar tada žymi dalis moksleivijos ir šiaip inteligentų žiūrėjo su kažkokiu nepasitikėjimu, su pašaipa... Ėjome tyliai, nedainuodami.

Šį mūsų „pasirodymą miestui“ aš, tur būt, labai ilgai atsiminsiu, nes buvo keletas įvykių, kuriuos man sunku užmiršti. Porą jų papasakosiu — tai paskaut. Mielio (dabar teismo tardytojas Telšiuose) „raportas“ ir Baniulio „komandavimas“ tuntui. Kaip jau minėjau, mergaičių gimnazijos kieme išsirikiavome tuntininką su skautn. Valušiu sutikti. Kiemas mažas, todėl „Vytauto“ dr-vei, kuri ėjo pirmoji, teko bristi į pusnyną patvory. O žiema buvo gili, kaip šiemet. Subridome į sniegą (aš buvau tos dr-vės draugininku, o Mielys adjutantu) kuone ligi juosmens. Nebeatsimenu, kas patarė, kad tuntininkui atvykus dr-vių adjutantai turi pasitikti su raportu. Tačiau nė viena draugovė to nepadarė, o mudu su Mieliu to ir nematėme. Kai visas draugoves apėję sktn. Valušis su major. Kalmantavičiumi artinosi prie „Vytauto“ dr-vės, aš kumštelėjau Mieliui pašonėn — vadinasi, eik. Ir, ot, to jo ėjimo raportuoti aš negaliu užmiršti. Mielys buvo gana aukšto ūgio vyras, už mane mažiausia pusantrą kartą aukštesnis. Ir kai jis, susilenkęs, ėmė per pusnyną, kuriame klimpo giliau kelių, bristi pirmyn, susidarė toks juokingas vaizdas, kad reikėjo didelių pastangų išsilaikyti nepradėjus prunkšti. Pažvelgiu į kitas draugoves—visi kaklus ištempę žiūri, kas čia bus. Kiti skautai net iš eilės išėję. Priėjęs ligi „Vytauto“ dr-vės galo, Mieliui dar pusės kelio nenuėjus ir atsidūrus ties draugovės viduriu, skautn Valušis, matyti, sieloje juokdamasis, tačiau piktu dėdamasis paklausė:

Vyr. Skt. Kap. Valušis,
1924 m. eidamas vyriausiojo skautininko pareigas, suorganizavo Šiaulių tuntą.

gyvavimo metų sukaktuves.

— Kur draugininkas?

— Antai — parodė atsisukęs Mielys į mano pusę, o aš buvau raudonas lyg tik ką išvirtas vėžys... Daugiau nė žodžio nesakęs sktn. Valušis apsisuko ir abu su tuntininku nuėjo, o Mielys nudūręs galvą parbrido atgal.

Iš mergaičių gimnazijos kiemo, „apžiūrėjimui" pasibaigus, grįžome atgal į vyrų gimnaziją, kur turėjo įvykti sueiga. Komandavo mumis pasktn. Baniulis, kurs buvo numatytas tunto adjutantu. Komandavo atsistojęs prie paskutinės dr-vės ir taip, kad tik jis pats, tur būt, ir tegirdėjo. Rodos, žadą jam kas atėmė... Ką jis ten šnekėjo, nieko nesupratau. Tik išgirdęs, kad jau baigė, pasijudinau eiti su draugove. Likusios pasekė. Dėl tokio jo komandavimo paskiau visi turėjome daug juoko ir drauge stebėjomes. Baniulis buvo labai gabus ir gyvas vyrukas, taip sakant, visų „amatų" meisteris, o čia pasirodė niekam tikęs.

Kai sugrįžome į vyrų gimnazijos kiemą, sktn. Valušis su major. Kalmantavičiumi jau buvo ten. Juos pamatęs, tuoj atsisukau į draugovę ir pusbalsiu pasakiau: „Įsidėmėkit, paduosiu komandą: „Draugovė ramiai, pagarbą kairėn!". Matyti, juodu šią pastabą nugirdo, nes ūmai tyčia perėjo į dešinę pusę, norėdami pamatyti, ką mes darysime ir aš vos vos spėjau sukomanduoti „Pagarbą dešinėn". Šiaip taip išsisukau iš „bėdos". Bet tegu pamėgina kas nors padaryti tolygių bandymų su Šiaulių skautais šiandieną!

Ig. Tomašauskas,
vienas pirmųjų kūrėjų, svarbiausias tunto stovyklų, iškėlusių Šiaulių tunto vardą, organizatorius.

Vyrų gimnazijos salėje, buvo perskaityti du įsakymai: vyriausio skautininko apie tunto įsteigimą ir tuntininko įsakymas, kuriame paminėta, kad tuntą priėmė ir skiria adjutantu pasktn. Baniulį. Po dviejų ar trijų sveikinimo kalbų sueiga buvo baigta ir visi iš siskirstė. Pasilikome tik „vyriausybė"—draugininkai su adjutantais, išskyrus žydus, tunto „krikštynas" atšvęsti. Susirinkome visi „Vytauto" dr-vės štabe (dalis gimnazijos koridoriaus) ir sumetėme ar po pusantro lito. Už tuos pinigus aš parnešiau iš „Rūtos" krautuvės bene pusant-

P. Kazimieras Ubeika,
dabartinis tunto tuntininkas.

P. Ubeika gimė 1884.V.31 Padusetėlio km., Dusetų val. Zarasų ap. Išėjęs pradžios mokslą, mokėsi Panevėžio mokytojų seminarijoje ir baigė ją I-oj lietuvių laidoj. Iki did. karo mokė Smirakių pr. mokykl. Tada aktingai dalyvavo lietuvių mokytojų rateliuose.

Iš Rusijos grįžęs Lietuvon, 1919. IX.1 buvo paskirtas pradžios mokyklų instruktorium ir dabar eina pradž. mok. inspektoriaus pareigas. Nuo 1922 XI. mėn. iki 1925 m. I m. buvo Šiaulių m. burmistru. Ir dabar tebėra Šiaulių m. tarybos nariu. Be to p. Ubeika dalyvauja kitose labdaringose ir visuomeniškose organizacijose.

1925 m. rudenį p. Ubeika, v. sk. maj. Kalmantui išsikeliant Kaunan, užėmė Šiaulių raj. tuntininko pareigas.

Jo švelnus ir taurus būdas, dar jaunystėje išugdytas gražioje Aukštaičių Šventosios upės apylinkėje, yra labai artimas skauto charakteriui ir brangus, kaip pavyzdys, mūsų jaunuolių suskautinimui. P. Ubeikos politinis susipratimas yra naudingas skautų organizacijai visuomeniniu atžvilgiu, o jo gilus pedagoginis patyrimas yra brangus turtas skautų-čių organizacijoms,

Sktn. Baniulis,
pirmasis tunto adjutantas.

ro kilogramo saldainių. Paskiau atvilkau iš gimnazijos šulinio kibirą vandens ir pastačiau štabo vidury. Saldainius išsidalijome lygiomis dalimis ir užsigerdami vandeniu „baliavojom" ligi jų nebliko. Taip mes atšventėme naujai įsikūrusio Šiaulių tunto „krikštynas..."

* * *

Praslinko nuo tos dienos penketas metų. Ir kokia didelė permaina! Keturių draugovių tuntelis išaugo į vieną didžiausią Lietuvos tuntų, jungiančių už keliasdešimt kilometrų nuo Šiaulių esančias skautų draugoves. Jo organizatoriai išsiblaškė po visus Lietuvos kampelius, o pirmasai tuntininkas iš Kalmantavičiaus virtęs Kalmantu, vadovauja visai Lietuvos skautų brolijai. Ir kai palyginu praeitį su dabartimi, apima toks didelis džiaugsmas, kad net ašaros iš akių veržiasi. Gal tai juokinga atrodo jauniesiems, bet mums, kurie tapome skautais anais sunkiaisiais laikais, kada į skautą daug kas su pajuoka žiūrėjo, kada teko dirbti be jokio prityrimo, žinių, pasiektieji rezultatai šiandien džiaugsmo ašaras išspaudžia taip, tiesą sako Maironis: „Idėjos, jei didžios, nežūsta, kaip žmonės". Skautų laukia puiki ateitis!

Sktn. K. Laucius.

Kaunas, 1929.III..13.

Vyt. Skibniauskas.

Šiaulių skautų tunto stovyklos.

Tur būt, nė vienas tuntas nėra tiek stovyklavęs, kaip Šiaulių.

Šiauliečiai (ir provincija) stovyklavo jau penkias vasaras. Penkias vasaras miegojo palapinėse, džiaugėsi laužu, lavinosi skautiškume...

Pirmoji Šiaulių tunto stovykla įvyko 1924 m. gražiame pušinėly, 8 klm. nuo Šiaulių, prie melsvojo, banguojančio Kairių ežero. Tęsėsi 9 dn. Dalyvavo 27 skautai-ės.

Tai buvo pirmas didesnis šiauliečių žingsnis į gamtą. Žingsnis, kurį dabar kasmet žengia mūsų tuntas, Stovyklavo visi jaunučiai, nepritytę, nestovyklavę skautai. Bet stovyklai tas nieko nekenkė: joje buvo linksma, jauku. Pušynas nespėdavo nutilti nuo skautų dainų, juokų. Šioje pirmoje stovykloje pradėjo kurtis ir dabar taip plačiai išsivyščiusios mūsų stovyklų tradicijos, teatras, dainos ir mūsų stovyklavimo prityrimas. Stovyklai vadovavo prityręs vadovas skt. Ig. Tomašauskas. Baigdami stovyklą, užkasėme atsisveikinimo raštą.

Stovykla visiems labai patikusi ir todėl žiemą steigiam „stovyklos fondą“, kad kitą vasarą galėtų daugiau ir nepasiturinčių važiuoti stovyklon.

Ir tiesa, II-jon tunto stovyklon Bubiuose važiuoja 33 skautai-ės. Stovyklai vadovauja vėl skt. Ig. Tomašauskas ir ji jau tęsiasi 18 dn. Ši stovykla yra viena geriausių tunto stovyklų. Jau mes buvome ne „naujokai“, bet stovyklavę skautai. Dalyvauja išlaikė II-an ir daugelis I-an patyrimo laipsnin. Stovykloje buvo daug lavinamasi, žaidžiama. Daug svečių lankė mūsų stovyklą, laužą, daug vakarų jie praleido linksmai; gardžiai besikvatodami, daug kartų nenoriai su mumis vėlai vakare skirdavosi...

Kas stovyklavo dvi, stovyklauja ir trečią vasarą. Ir Šiaulių tuntas rengia 1926 mt. nuo birželio 18 iki liepos 9 d. stovyklą Santeklių pušyne, tarp Ventos ir Virvytės upių. Stovyklai jau vadovavo naujas vadas—paskt. A. Saulius-Saulaitis. Dalyvavo stovykloj jau visa 60 skautų-čių. Stovykloj 13 didelių palapinių(!), didelis laužas, stalas, virtuvė, filtras, kirpykla, per Virvytę skautai padarė tiltą, žodžiu — visi patogumai. Šią stovyklą labai rėmė p.p. Zubovai (Dabikinėj). Taip pat materialiai parėmė Šiaulių miesto

Šiaulių tunto štabas. Vidury Šiaulių tunto tuntininkas K. Ubeika, dešinėj sktn. Saulaitis. Atskirai kampe tunto adjutantas Augulis.

valdyba, skautams remti draugija ir šiaip Šiaulių visuomenė. Stovykloj daug žaista, daug konkuruota, lavintasi šaudyti... Buvo suruošta vieša gegužinė, davusi per 300 lt. pelno. Be to, kas vakaras prie laužo buvo vaidinta, dainuota, deklamuota. Kelias dienas stovyklavo ir mūsų mylimas tuntininkas p. K. Ubeika. III-oj stovykloj atsirado ir „gaidžiai“, kurie dabar kiekvienoj stovykloj gerai pasirodo.

Štai, 1927 vasara ir mes vėl stovyklaujam. Bet nemėgstam stovyklauti toj pačioj vietoj: mes kasmet keliamės vis kitur.

Ir dabar, 1927 mt., mes Palangos pušyne. Stovyklaujam 23 d., 90 skautų-čių. Mus vėl veda nuo III-os stovyklos pramintas „diktatorium“ pskt. A. Saulius. Stovykla didžiausia, didžiausia kokia lig tol tunte buvo ir... geriausia.

Stovykloj 12 palapinių, didelis, kiekvieno žvilgsnį traukiąs stalas, grandiozinis laužas ir aukštai tarp dviejų medžių skautiškas tiltas. Beje, tuo tiltu vos keli tepraeidavo ir tai visi... „gaidžiai“, mat, tiltas kabojo labai aukštai. Stovyklą lankė daug svečių-vasarotojų. Ir jie lankė nuolat — diena iš dienos. Stovykloj daug žaidėm, lavinomės. Buvo suruošti teatro, dainų, šaudymo, signalizacijos, tvarkingumo ir kiti konkursai. Buvom nuvykę Klaipėdon į ž. ū. ir pr. parodą, dalyvavome ateitininkų šventėje. Šią stovyklą suruošti daug padėjo p. Venclauskienė, Šiaulių apsk. ir miesto valdybos, visuomenė, 8 p. pulkas ir kai kurios firmos-dirbtuvės. Stovykla buvo labai maloni ir jauki. Mums didelės garbės suteikė J.E.p. Resp. Prezidentas su aukštais svečiais atsilankydamas.

Stovyklavo kartu su mumis ir keli kitų tuntų skautai-ės. Stovykloj daugelis skautų išlaikė patyrimo laipsnin, kiti buvo apdovanoti vyresniškumo laipsniais. Čia, Palangoj, išsidirbo mūsų vaidintojų stažas, čia ir pagarsėjo ir stovyklos „gaidžiai“, pasižymėjo „višaikas“ (L. Dapšys) Sabuliai ir kt. artistai.

Kiekvienas stovyklavęs maloniai prisimena Palangos stovyklą...

Atėjo 1928 vasara, ir šiauliškiai vėl stovyklauja. Stovyklauja didžiojoj Lietuvos skautų stovykloj, A, Panemunėj, būrys 130 „štukų“! Stovyklauja vedami to seno „diktatoriaus“ sktn. A. Sauliaus.

Mūsų stovykla buvo ant kalvos, labai gražiai įtaisyta. Daugelis sustatytų pusračiu palapinių, vidury laužas, toliau didžiausias ir puikiausias stovykloj stalas.

Tai tokios mūsų stovyklos!

Linksmos, jaukios, malonios! Šią vasarą stovykla bus Palangoje. Valio, būsimoji Palangos stovykla!

Šiauliuose labai dažnai ruošiamos rankdarbių parodos, suvažiavimai, kursai, šventės. Dėl vietos stokos jų čia plačiau nėra galimumo paminėti. O vis dėlto tai yra šviesūs ir minėtini faktai.

Lapinas.

Pirmoji iškila.

Kas per daiktas buvo iškila niekas anais laikais nežinojo. Visi girdėjome, kad skautai stovyklauja, iškilauja, bet nė vienam iš mūsų to „ragaišio“ paragaut neteko. Todėl, sumanytoji Šiaulių skautų pirmoji iškila — gegužės 15 d. skautų eilėse padarė tokį triukšmą, jog nebuvo nė vieno gimnazijoj kampelio, kur neknibždėtų krūvos skautų-čių ir nesiteirautų dėl būsimos iškilos.

Pagaliau ir gegužės 15 d. išvakarės. Tą dieną gimnazijos kiemas pilnas margų skautų, skaučiukių, nešinų didžiausius krovinius maisto, milž niškus katilus ir storules lazdas. Iškilon ėjom drauge su skautėm. (Šiauliuose jos niekuomet nesiskiria nuo skautų!).

Kelias ilgokas. 12 klm. iki Pilies Kalno.

Kada saulė buvo pora aršinų nuo horizonto, mes sustojom iškilos vietoj. Kas kur stovėjom, visi dribtelėjom žemėn savo nežmoniškai sunkias naštas (vienas iš mūsų baloj ją paliko) ir dribtelėjom pailsėti...

Dribom tada, kaip kas išmanėm. Skiltininkai tada orientavosi ne daugiau, kaip skautai, o skautai — ne mažiau, kaip skiltininkai. Žodžiu, darbas ėjo taip sparčiai, kad, sakysim, užuot kasę vieną ugniakurą, buvo iškasta penki.

Pagaliau ėmė temti.

Būdamas jaunas skautas, aš buvau nepripratęs jaustis laisvai skautų uniformoj ir, nors trumpos kelnaitės jau visas mėnuo, kaip buvo pasiūtos, vis dėlto mieste vilkėti jų nedrįsau ir laukiau geresnės progos, būtent, iškilos.

Sąlygos buvo visai geros. Sutemo dar labiau, ir aš paėmęs kelnaites, nuėjau toliau nuo skaučių, į krūmus persivilkti. Viskas sekėsi gerai. Netrūko net nė vienos sagos ir, be to, kelnaičių ilgis buvo visai tobulas (nors ir žemiau kelių). Tik štai švilpukas ir aš, viską palikęs krūmuose, bėgau sueigon.

Pasiskirstyta pareigom. Pastatyti sargybiniai ir po vakarienės— dainos bei pašnekesiai prie laužo.

Pamenu gražią, tylią naktį. Baltaveidis pilnatis, aukštai nuskriejęs padangėj, barstė šilkines savo gijas į mūsų kalnelį. Varlių monotoniškas kvarksėjimas, retkarčiais švelnaus vėjelio dvelkimas užpildė mano sielą romantiškomis svajomis.

Gelmėse buvo taip linksma ir ramu. O, be to, naujos mano dekoracijos — skautiškos kelnaitės — gimdė manyje pasididžiavimo jausmą. Niekas tada dar tokių kelnaičių neturėjo ir aš todėl pats vienas savo širdy jaučiaus didvyris.

Prie laužo ratu sėdėjo skautai ir skautės. Jie dainavo, pasakojo įspūdžius, o kai kurie čia pat susirietę knarkė.

Bestovintiems sargybiniams kartas nuo karto ėmė vaidintis šmėklos ir jie su baime bėgdavo pas mus prašyti pagalbos. Pagalbos buvo suteiktos ir kaltininkai būdavo „deginami“ ant laužo.

Pagaliau draugininkas sušvilpė ir aš turėjau vesti pašnekesį prie laužo.

Pamenu, kaip išdidžiai tada aš priėjau prie laužo, ir pasirėmęs lazda, ėmiau kažin ką pasakoti. Pasakojau gana ilgai. Daugelis vis dėl to (tur būt, iš nuovargio.? Red.) ėmė snausti ir todėl skubėjau padaryti iš to kelias išvadas. Galas buvo čia pat, beliko pora minčių ir... prie laužo pasigirdo juoko trenksmas ir mes visi pamatėm kaip laužo šviesoj ant lazdų pakartos kilo į pušies viršūnę baltos kelnės. Visi sužiūrom.

— Tamošiaus apat. . . kelnės! — kažin kas suriko iš užpakalio.

Vėl trenkė juokas ir keletas skautų dėl tos priežasties nusirito pakalnėn.

Taip. Iš tikro, pušies viršūnėje kabėjo mano apat.... kelnės. Tada tik aš prisiminiau, kad bevilkdamas pamiršau jas krūmuose. Skautės iš manęs juokėsi ir nedavė ramumo, gi aš, gėdos perimtas, nežinojau nė kur akių dėti. Viskas žuvo: ir mano garbė, ir mano didvyriškumas, ir, pagaliau, pašnekesys, prie kurio aš rengiaus 3 dienas, virto juoku ir be jokios vertės. . .

Mat, nieko nepadarysi, baltarankiams viskas pasitaiko, o aš kaip tik tada buvau toks ir dargi pirmoj iškiloj.

. . . . . .

Rytdiena buvo graži. Skautai šoko, dainavo ir žaidė. Aš tą dieną vis dėl to vaikščiojau, kaip ne savas.

Po pietų, surinkę daiktus ir sutvarkę iškilos vietą, žygiavom namo. Tuo, tatai, ir baigėsi pirmoji Šiaulių skautų iškila.

Padarytas man siurprizas su baltom kelnėm labiausiai padarė žalos dėl to, kad tarp iškilaujančių skaučių buvo ir tokių, kurios man labai ir labai patiko.... prieš kurias vis dėlto man buvo didelė sarmata.

Šiaulių tunto stovyklų vaizdeliai.

Kairėj:—Kodėl gi nepaišdykauti ir ypatingai, jei su tuo sutinka visų mylimas Saulaitis? Dešinėj:—Dežuruotojo gražios svajonės... ar tik ne apie skanią sriubą?!

Keletas įdomių mazgų.

Manau, kad mieli skaitytojai nėra iš tų, kurie nustemba išgirdę, kad mazgų yra daugiau, kaip du ar trys. Skautas naujokas, rengdamasis trečiojo laipsnio egzaminams, išmoksta rišti šešis mazgus. Paėmę šių metų „Skautų kalendorių“ (jei dar jo neturi — paskubėk įsigyti), rasime 50—52 pusl. surašytus bent 15 mazgų. Bet tai dar toli gražu ne viskas. Skaitlinga mazgų „šeimynėlė“ prašoka šimtą*). Tarp jų yra gražių mazgų, tinkančių papuošti skauto uniformą ir panaudoti įdomiems užsiėmimams sueigoje. Čia duosiu nurodymų keliems tokiems mazgams rišti.

Kad geriau sektųsi išmokti rišti mazgus, pakartokite kelias svarbias taisykles. Virvelę reikia imti stiprią ir *mažiausiai* 6 mm. storumo. Juo storesnė virvelė, tuo lengviau atsimenama mazgo rišimo eiga. Imdami rišti naują mazgą, įsižiūrėkite, iš kokių dalių jis sudėtas, kaip pradėti rišti, kas reikia pirmiau atlikti ir kas paskiau. Čia kiekvieno mazgo rišimas paaiškintas keliais brėžiniais. Pagal tuos brėžinius galima pasidaryti mazgų modelius iš vielos arba dar geriau — iš vielos padaryti lyg mazgo griaučius ir prie jų pritvirtinti virvelę. Sutvarkykite tokius mazgų modelius ant lentelės ir pakabinkite draugovės būklė. Iš jų labai lengvai galima pramokti mazgus rišti.

1. *Pintas žiedas* (1, 2, 3 ir 4 brėž.). Mazgas nėra perdaug painus, labai tinka rišti per konkursus. Rišamas taip. Sulenkite virvelę prie vieno galo, kad pasidarytų dvi akutės (kaip matote 1 brėž.). Paėmę virvelę už galo B veskite ją *viršum* galo S, paskiau *po* ta akutės dalimi, kuri pažymėta skaitline I, *viršum* II-os akutės dalies, *po* III-čia akutės dalimi ir, pagaliau, *viršum* IV-os dalies. Atlikę tuos veiksmus gaunate mazgą, kuris parodytas 2 brėž. Iš jo eina du virvelės galai: B ir S. Paimkite galą B ir padėkite jį *viršum* galo S. Galą B dar kartą praverkite per visą mazgą šalia virvutės S, laikydamiesi tos pačios eilės (2 brėž. parodyta taškeliais). Įsižiūrėkite gerai kas pasidarė (kartais pasidaro kaž kas nepaprasta — jei eilė sumaišyta), gavote tą patį mazgą, tik virvelė visur eina dvilinka.

Iš šito mazgo, kuris dar yra plokščias, labai paprastu būdu gauname *žiedą* (3 brėž.). Toks žiedas, supintas iš gražios odos juostelės, tinka skautiškam kaklaraiščiui suveržti.

Galą B galima praverti per visą mazgą dar kelis kartus. Žiedas tada eis platyn, virvutė bus trilinka, keturlinka ir t. t., ir galop gausime pintą rutulį. Tokį rutuliuką, supintą iš odos juostelės, galime vartoti, kaip gražią savo darbo sagutę.

Pinto žiedo, parodyto 4 brėž. neaiškinsiu, nes rišamas panašiai. Pagalvokit!

2. *Turkiška kilpelė* (5, 6 ir 7 brėž.). Rišama iš tokios pat virvelės. Iš galo S sudėkite akutę ir po jos padėkite galą B. Veskite galą B ties I *viršum*, ties II — *po*, ties III — *viršum*, ties IV — *po*, ties V — *viršum* (5 brėž.). Viduryje gaunate keturkampį langelį O. Veskite galą B kaip parodyta 6 brėž., ir *iš apačios* pranerkite jį per langelį O. Taip pat pasielgkite ir su galu S. Patraukę už abiejų galų suveržkite mazgą. Kilpelė pasidaro iš tos virvelės dalies, kuri 6 brėž. pažymėta juodai. Baigtą kilpelę matote 7 brėž.

3. *Rožytė* (8, 9, 10, 11 ir 12 brėž.). Jei virvė susukta iš trijų atskirų dalių, galime rišti įdomų mazgą, kuris be savo praktiškos vertės — virvelės apsaugojimo nuo išsivyniojimo — yra dar ir gražus. Tos rūšies mazgų yra labai daug — čia aprašysiu tiktai vieną. (Jei besimokydami nenorite išvynioti virvės, galite rišti paėmę tris virvutes ir susukę jas į vieną. Paimkite spalvotas virveles arba bent galus apriškite spalvotais siūlais. Svarbu, kad virvelės būtų gana storos, nes plonos greit pasimeta tarp pirštų!).

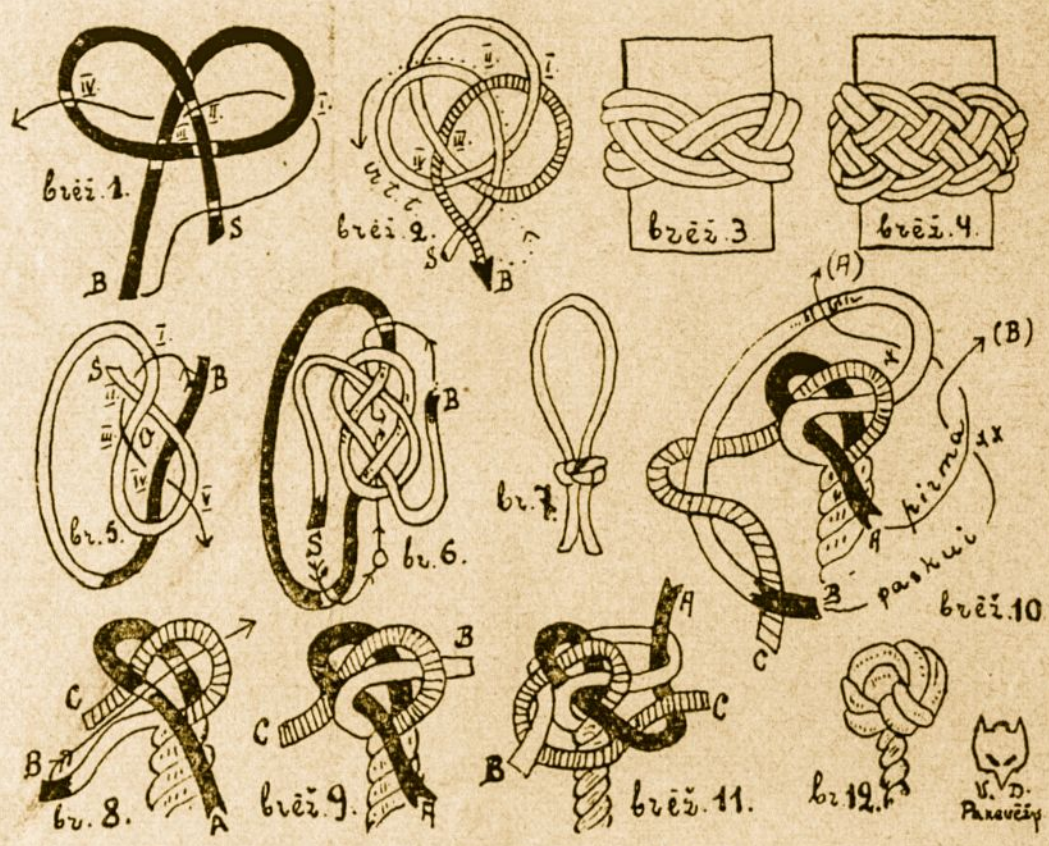

Rišimą lengvai suprasite iš brėžinėlių. Tiesą pasakius, čia būtų galima apsieiti ir be aiškinimo. 8 ir 9 brėž. parodyta, kaip pradėti rišti tą mazgą. Ar bereikia žodžių?! Viskas aišku, tik 10-tą brėžinį truputį paaiškinsiu.

Sulenkite galą B (baltą), kaip parodyta brėžinyje. Paskiau galą C apsukite apie B ir laikykite tą vietą pirštu. Veskite virvelę A, kaip pažymėta brėžiny plona linija, o galą B veskite per pasidariusį lanką (svarbiausia, žiūrėk į brėžinį!) Sutvarkykite mazgą, kaip 11 brėž. Matote, kad mazgo viduryje tilps dar neišsivyniojusios virvelės galas. Kai mazgą pagaliau suveršite ir sulyginsite su 12 brėž., pamatysite, kad 12 brėž. virvelė eina visur *dvilinka*. To pasieksite, sukaišioję palikusius galus į mazgą taip, kad šalia esančių lankų gautumėt dar po vieną. Patys pagalvokit, kaip tai atlikti. Negi galima viską aprašyti—pristigtų vietos ir nėra reikalo. Čia daugiausiai padės skautiškas sumanumas. Baigę mazgą, nukirpkite nereikalingus galus.

Neišsigąskite sunkumų ir pamatysite, koks tai yra įdomus

*) Svetur skautai turi tam tikrus mazgų vadovėlius. Toks vadovėlis ir mums yra jau reikalingas.

užsiėmimas rišti mazgus. Pasistengkite išmokti rišti tuos mazgus atmintinai, nežiūrėdami į brėžinį. Tuo yra lavinama atmintis, nes reikia atsiminti brėžinį ir rišimo eigą. O gera atmintis — brangus skauto privalumas. Nemeskite darbo po pirmo nepasisekimo — to padaryti neleidžia skauto garbė.

Pilkas Vilkas.

Pasktn. B. Bučinskas.

Skautų fizinio lavinimosi reikalu.

Negalima per daug rūgoti, kad žiemą skautų fizinis lavinimąsis turėjo daug nukentėti, nes šitas laikas daugiau panaudotas kitiems darbams, kurie ne mažiau reikšmingi skautams. Bet žinokit? kad jau pavasaris ir net vasara nebetoli. Pavasarį ir vasarą skautas veržiasi į gamtą, neriasi jo prieglobstin, drąsiai žvelgia begalinėn žydrynėn... Ne laikas tuomet snausti, turime atgimti ir kaip galima daugiau panaudoti gamtos tiekiamas gėrybes sielos ir kūno sveikatingumui. Nesekime lokiu, kuris visą žiemą išgulėjęs urve, sustingęs, pamažu ritasi, nerangiai žvalgosi į šalis tartum netikėdamas, kad jau įvyksta gamtos pasikeitimas ir nejausdamas gaivinančio oro, šiltų saulės spindulių...

Mes turime drąsiai pasakyti, kad jau iš tikro laikas pabusti iš susnūdimo ir neatidėliojant, griebtis darbo. Štai, laukia mūsų tunto, draugovės ar skiltie kelių metų gyvavimo sukaktuvės ar kitokios skautų šventės. Švenčių proga mes turėsime parodyti visus, kaip skauto, sugebėjimus: miklią orientaciją, kiekvieną žmogų patraukiančią šypseną, skautiškus grakščius ir lanksčius kūno judesius ir apskritai gerą nuotaiką ir rimtumą tiek fiz. lav., tiek kituose skautiškuose darbeliuose. Visuomenė, bežiūrėdama skautų žaidimų, galės spręsti ir apie mūsų rimtą ruošimąsi gyvenimui.

Į skautų fiz. lav. įeina ne tiktai žaidimai, bet ir kūno mankštymai, plaukymas, irklavimas, stovyklos, ekskursijos ir p.

Kiekviena draugovė ar skiltis turi būtinai tam tikroj proporcijoj su kitais darbais praktikuoti fiz. lavinimąsi, ypač žaidimus ir iškilas. Skautas, neužsiimąs fiziniu lavinimusi nėra ir negali būti skautu tikra to žodžio prasme. Bet fiz. lav., kaip svarbioji skautų programos dalis, negalima arba mažiausia labai sunku neorganizuotai, necentralizuotai išpildyti. Iš kitos pusės visi skautai bus visuomet dalinami į dvi dalis fiziško sugebėjimo bei intelektualinio išsilavinimo atžvilgiu, ir, suprantama, didesnių sugebėjimų skautams nereikalinga duoti ir didesnė programa, norint nestabdyti jų sugebėjimų vystymosi. Vadinasi, vieniems skautams pakaks viso to, kas bendrose sueigose atliekama, o kiti labai mažai ar visai nebus įtraukti į darbą. Prie pastarųjų priskaitoma ir vyresnieji skautai (vyčiai).

Norint daugiau sugebantiems skautams duoti papildomo užsiėmimo, reikia sudaryti savo tunte (mieste) skautų sporto sekciją, kuriai vadovautų pirmininkas ir bern. bei merg. reikalų ved. (klubų pirmininkai), kurie, reikalui esant, savo keliu galėtų turėti padėjėjus, instruktorius. Jeigu sekcija ar klubas yra didelė, tai reikia dar skirstyti į būrelius.

Fiz. lav. gali užsiimti ir visas tuntas drauge (visi toj apylinkėj esami skautai). Pav., ruošiant sporto (fiz. lav.) šventę, skautų šventę ar šiaip kokį viešą skautų pasirodymą. Pamatysite broliukai, kad nepralaimėsite gerai pasirodydami visuomenei savo žaidimais, laisvais judesiais, nes kad ir paprasti pratimai, gerai juos atliekant didesniam skaičiui skautų, iš šalies žiūrint labai gražiai atrodo ir publikoj sukelia didelio pasitenkinimo bei simpatijų skautams.

Jau laikas būtų atidaryti prie vyr. skautų štabo sporto skyrius, kuris būtų centras visų fiz. lavinimu suinteresuotų skautų grupių (sekc. klub.), bendrintų visos Lietuvos skautų fiz. lav. programą ir duotų tinkamų praktiškų bei teoretiškų žinių. Tokioms apystovoms susidarius neabejotinai sulauksime pakilimo geriausios jaunimo pramogos — fiz. lav., o drauge pagerės ir pats skautų judėjimas, veikimas. Į darbą!

Skautai okupuotame Vilniuje.

Iškilminga šv. Kazimiero šventė.

Kaip ir visi lietuviai skautai, taip ir mūsų broliai vilniečiai iškilmingai šventė šv. Kazimiero dieną. Štai, kaip apie tą šventę rašo Vilniaus lietuvių laikraštis „Vilniaus Rytojus“ 10 Nr.

„Kovo 4 d. Vilniaus skautų Gedimino draugovė iškilmingai minėjo 3 metų gyvavimo sukaktuves. Draugovė įsikūrė 1926 metais ir pradžioje veikė slaptai, kol atsirado galimybė išvesti ją iš patamsių viešumon. Ir nuo to laiko be skautų neapseina beveik nė vienas mūsų viešo gyvenimo aktas: ar liūdesio metu, ar per linksmas iškilmes — visur jie dalyvauja, ir savo sumanumu įneša į mūsų pilką gyvenimą labai daug įvairumo, gyvybės.

Iškilmių programa buvo labai įvairi. Pirmučiausia ėjo kun. šambeliono Viskanto paskaita apie šv. Kazimierą; tuo metu prie gražiai papuošto Šventojo Karalaičio paveikslo budėjo du skautai. Toliau sekė pranešimai iš draugovės gyvenimo. Iš pranešimo gausiai susirinkusi publika sužinojo, kad Vilniuje veikia berniukų ir mergaičių atskiros grupės ir viena — Švenčionyse. Po pranešimo sekė deklamacijos, keli sceniški vaizdeliai, gražūs šokiai, pantomina ir koncertinė dalis.

Viskas buvo parinkta su skoniu, viskas buvo gražiai atlikta, kiekvienas išėjo iš salės linksmas ir patenkintas. Net ir ilgesnę pertrauką skautai mokėjo paįvairinti dainomis, į kurias pasistengė įtraukti visą publiką. Dėlto ir nesigailėta skautams pasveikinimų ir linkėjimų. Vieni žadėjo paramos, kiti reiškė užuojautos ir vis linkėjo — įkūnyti savo kilnius obalsius“.

Lenkai areštavo sktn. Pr. Žižmarą.

„Vilniaus Rytojus“ paduoda skautams skaudžią žinią: dėl ne-

Skt. Pr. Žižmaras,
Vilniaus skautų vadas, nesenai žiaurių okupantų lenkų areštuotas ir pasodintas Suvalkų kalėjime.

žinomų priežasčių kovo 5 dieną okupantai lenkai areštavo buvusį Vilniaus „Gedimino“ dr-vės draugininką sktn. Pr. Žižmarą.

Turėdami galvoj didelius sktn. Žižmaro darbus, nuveiktus beorganizuojant mūsų sostinėj Vilniuje vienintelę jaunimo organizaciją — skautus. Mes, nepriklausomos Lietuvos skautai, griežčiausiai protestuojam prieš šį žiaurių okupantų — lenkų barbarišką žygį. Mes reikalaujam, kad sktn. Pr. Žižmaras iš kalėjimo būtų paleistas ir jam būtų leista laisvai ir toliau organizuoti visame okupuotame krašte skautų dr-ves.

Kauno rajono tuntas.

Nauji tuntininko pagelbininkai.

Kauno tuntininkas paskyrė net du vice-tuntininkus: sktn. Kesiūnaitę ir psktn. Juozaitį.

Už dvejetukus „atostogos.“

Tunto štabo nutarimu, skautai, kurie trimestro pažymėjimuose turi 3 dvejetukus, šalinami visai iš skautų šeimos, o kurie turi 2 dvejetukus — gauna „atostogų.“ Tuo tikimasi pakelti skautų mokslingumą ir paraginti daugiau dirbti. Šis įstatymas jau gyvenime vykdomas. Jei gavusiems „atostogų“ skautams bus padėta mokytis, be abejo šis „įstatymas“ duos gražius vaisius.

Be vadų sunkus darbas.

Štabas, matydamas skautams vadų didelį trūkumą, nutarė suruošti skiltininkams kursus. Kursuose dalyvaus draugininkai, adjutantai, skiltininkai, paskiltininkai ir vyresnieji skautai. Kursų vadovais pakviesti: sktn. Kesiūnaitė ir psktn. Juozaitis.

Skautų laužas Mickevičiaus slėny.

Šv. Jurgio dienai Kauno tuntas jau ruošiasi. Jei bus gražus, šiltas oras numatoma Mickevičiaus slėnio šlaite sukurti laužą. Programą jau dabar mėginama sudaryti. Pasitaikius blogesniam orui, manoma šventę švęsti salėje.

Išdirbinių paroda ir iškilmingas paradas.

Tą pat dieną manoma Kauno tunte atidaryti skautų išdirbinių

parodą. Eksponatais paroda bus turtinga. Joje bus atvaizduotas visas Kauno tunto gyvavimo dešimtmetis, nes tą dieną tuntas švęs savo gyvavimo 10-ties metų sukaktuves. Ryšy su sukaktuvėmis ir šv. Jurgio šventė Rotušės aikštėj įvyks didelis skautų paradas.

Šv. Kazimiero šventė Kauno tunte.

Iškilmingas štabo posėdis.

Šaulių S-gos namuose 9 val. įvyko iškilmingas tunto štabo posėdis. Tuntininkas vyr. sktn. Kuprionis pasveikino štabo narius šv. Kazimiero šventės proga, linkėdamas visados būti tikrais skautais ir eiti Lietuvos skautų patrono šv. Kazimiero nurodytais keliais.

Apie šv. Kazimierą per radio.

Radio pusvalandį užpildė Kauno skautai: vyr. sktn. Kuprionis pasakė tai dienai pritaikintą kalbą. Po to vyresniosios skautės „Bitės“ ir studentų skautų „Lapinų“ skiltis sudainavo po tris daineles.

Tunto sueiga.

„Baltosios Gulbės“ salėje 17 v. įvyko tunto sueiga. Dalyvavo visos Kauno draugovės ir atskiros skiltys. Atsilankė ne maža ir svečių. Pirmas kalba Skautams Remti D-jos Pirmininkas *gen. Daukantas.* Jis daug gražių minčių įkvėpė skautams. Jo kalba palydėta garsiu „valio.“

P. Žmuidzinavičius, iki šiol buvęs Kauno tuntininku, atsisveikino su savo skautais.

Naujas tuntininkas vyr. sktn. Kuprionis, priimdamas šias pareigas, kvietė buvusį tuntininką nepamiršti savo skautų, bet ir toliau bendradarbiauti tunto darbe.

Psktn. Kazakevičius sveikina skautus stud. skautų d-vės vardu. Perskaityta sveikinimai prisiųsti iš kitų tuntų.

Skaitomi įsakymai: keliolika skautų už pasidarbavimą pakeliami į vyresniškumo laipsnius. Būrys skautų duoda įžodį. Kilo triukšmas, džiaugsmas, juokai,— mat, skautai sveikina naujai įstojusius ir paaukštintuosius.

Tuo oficialinė dalis baigėsi. Prasidėjo linksmoji. I „Kęstučio“ dr-vė šią dieną šventė savo gyvavimo 7 metų sukaktuves, todėl jai visur duota pirmenybė. Tos dr-vės skautas pasakė gražų monologą ir du jaunučiai skautukai paskambino pianinu. Mergaičių mokyt. seminarijos dr-vės skautė pagriežė smuiku.

IV D. L. K. „Algirdo“ d-vė pastatė dvi piramides. Stud. „Lapinų“ skilties skautas vyr. skilt. Pečiūra, pianinu pritariant, pagriežė smuiku. Bet geriausiai pasirodė mergaitės. I „Birutės“ dr-ės „Voverių“ skiltis pastatė „Šešėlių teatrą.“ Jis sukėlė gardaus juoko. Neatsiliko tos pat dr-vės ir „Lapių“ skiltis. Jos suvaidino komišką veikalėlį „Didelis ir mažas.“ Be to, maža skautė padeklamavo eilėraštį.

II „Mirgos“ dr-vė vaidino gan gražų dalykėlį „Mėnulio skautė.“

Generolas Tamašauskas,
Panevėžio Skautams Remti Dr-jos Pirmininkas.

Reikia pasakyti, kad mergaičių dr-vės rimtai pasirodė šioj šventėj. Po jų pasisekimų stud. Giniūnas sako monologą (apie rinkų platybes ir bobų daugybes) ir studentai „lapinai“ sudainavo tris daineles. Tuo sceninė dalis baigėsi. Paskui bendrai padainuota, pažaista. Gen. Daukantas visą laiką buvo sueigoj. Jam ir buvusiam tuntininkui iškeliamos ovacijos.

Sueigai pasibaigus Tautos Himnu, skautai gen. Daukantą ir buvusį tuntininką p. Žmuidzinavičių išneša aut rankų. Vėliau ir patys išsiskirsto pakilusioj nuotaikoj.

Spalvuotos skautiškos atvirutės.

Stud. „Lapinų“ skiltis dar prieš Velykas išleis spalvuotas skautiškas atvirutes. Atvirutės būsiančios 2-jų rūšių ir kiekviena kainuosianti apie 20 centų. Dr-vės, atskiros skiltys ir pavieni skautai atvirutes gali užsisakyti šiuo adresu: *V. Kastanauskas, Vaičaičio 16, Kaunas.*

Greit pasirodys skilties knygutės.

Stud. „Lapinų“ skiltis jau baigia projektuoti skilties knygutės sutvarkymą. Greitu laiku projektas bus patiektas Vyr. Skautų Štabui patvirtinti. Atlikus šias „ceremonijas“ per Velykų atostogas manoma jas „iškepti“. Kaina numatoma 2 litai už knygutę. Kiekvienos skilties pareiga iš savo skilties kasos įsigyti šią knygutę.

Šia proga studentų „Lapinų“ skiltis nori paraginti skautus, pamusius „Skautų kalendorių“ ir už jį dar neatsilyginusius, kuo greičiausiai su „Sk. kalendoriaus“ administracija atsiskaityti. Neatsiskaitymas laiku sudaro daug keblumų ir trukdo vykdyti kitus sumanymus, kurių, reikia džiaugtis, lapinai daug turi.

Senis Lapinas.

Skautės stiprėjimo keliu.

Kauno tunto skautės veikia savarankiškai, sudarydamos savo atskirą skyrių ir štabą. Skyrių veda nuo pr. met. lapkr. 18 d. vice-tuntininkė sktn. Kesiūnaitė.

Pradėjus eiti savo pareigas, sktn. Kesiūnaitė tuojau pastebėjo vadovių trūkumą. Ji sušaukė visuotiną Kauno skautininkių sueigą, į kurią atsilankė 16 skautininkių. Sueigoje sktn. Kesiūnaitė pasiūlė skautininkėms vadovauti skaučių dr-vėms, bet, deja, iš 16-os skautininkių tik viena psktn. M. Barniškaitė sutiko būti „Saulės“ gimnazijos skaučių dr-vės draugininke.

Gerų vadovių trūkumas neleidžia skautėms gerai veikti. Kaune vadovių skautininkių yra, bet jos vengia darbo. Todėl ir nestebėtina, kad kai kurios Kauno tunto skaučių draugovės buvo apmirusios. Bet dėka skyriaus vedėjos sktn. Kesiūnaitės energijai, vis dėlto pavyko jos prikelti iš apsnūdimo ir gerai sutvarkyti. Greit manoma organizuoti skaučių dr-vę iš miesto mergaičių.

Kas.

Energingai tvarkomąsi.

Kauno tunto visose draugovėse dabar yra daroma revizija; ti-

krinama draugovės knygų vedimas, iždas, inventorius ir kiti dalykai. Be to, visoms draugovėms bei atskiroms skiltims yra nusiųsta statistinių žinių ir veikimo apyskaitų lapai, kuriuos užpildžius reikia grąžinti tunto vadovybei. Iš skautų reikalaujama drausmės. III „Vytauto“ draugovė, kurią sudarė vokiečių gimnazijos mokiniai, yra išformuojama dėl pakrikimo ir nedrausmingumo. *Kas.*

Skautų radio pusvalandžiai.

Kovo m. 18 d. 16 val. Kap. P. Jurgelevičiaus paskaita. 16 val. 20 min. Kauno tunto skautų kvintetas.

Balandžio m. 8 d. 16 val. Sktn. K. Laucevičiaus paskaita. 16 val. 20 m. Kauno tunto „Bičių“ sk-ties dainos.

Balandžio m. 23 d. 16 val. Kauno tuntininko vyr. sktn. J. Kuprionio paskaita. 16 val. 20 min. L. Un. St. Sk. dr-vės „Lapinų“ sk-ties dainos.

Naujas skautų vyčių būrelis.

Kauno „Pavasario“ aukštesniojoj komercijos mokykloj suaugusiems, skiltininkų V. Kizlaičio ir Vl. Eremino pastangomis š. m. vasario mėn. 19 d. sušaukta gimnazijos rūmuose steigiamoji skautų vyčių būrelio sueiga ir įsteigta būrelis. Būreliui vadovauja skiltn. V. Kizlaitis.

Dabar būrelio nariai skubiai nagrinėja sk. vyč. programą ir ruošiasi duoti skauto vyčio įžodį, kad tunto 10 metų sukaktuvių šventę švęstų tikrais skautais vyčiais.

Be to, jau pradedama gaminti ir rinkti eksponatai tunto parodai. *V. Vėversėlis.*

Vyčiai susijnugė į draugovę.

Kauno S. Daukanto mokytojų seminarijos, aukštesniosios technikos mokyklos ir „Pavasario“ aukšt. komercijos mokyklos skautų vyčių būreliai, norėdami praplėsti savo veikimą ir padėti skautų darbui, po kelių pasitarimų sudarė Kauno skautų vyčių draugovę. Draugininku išrinktas ir tuntininko patvirtintas paskautininkas *Kviklys.*

Kiti skautų vyčių būreliai dar dirba pavieniai. Patartina ir jiems prisidėti prie draugovės.

V. Vėversėlis.

Giedraičių „Geležinio Vilko“ dr-vė su savo globėjais.

Šiaulių rajono tuntas.

Kovo 4 d. Šiauliuose.

Tą dieną iš ryto, kaip paprastai, nuėjome bažnyčion į specialiai skautams-ėms laikomas pamaldas, o 4 val. po pietų — didžiulėn gimnazijos salėn į sueigą.

Štai, ateina tuntininkas p. K. Ubeika ir sktn. Ant Saulius. Tuntininkas gražia kalba sveikina mus. Skilt. Prekeris tunto skautų vardu sveikina mylimą tuntininką jo vardo dienoj. Mes visi galingu „valio“ sveikinančiam pritarėm. Po to mus sveikino svečiai.

Vėliau gerokas būrys davė įžodį. Įžodžio ceremonialui vadovavo prityręs sktn. Ant. Saulius. Paskui buvo vaidinimai, kuriuose dalyvavo 6 dr-vės.

Tik apie 19 val. vos mus išprašė iš salės. Linksmi išsiskirstėm po namus ir laukiam didžiosios parodos, pavasario šventės ir... stovyklos!

R. Tamošaitis.

Skautai ir šauliai bendrai surengė vakarą.

Linkuvoj gyvuoja dvi skautų draugovės, kurios šiais metais ėmė smarkiai veikti, uoliai ruošdamosios prie pavasario darbų. Ypatingai linkuviečiai skautai džiaugiasi savo rėmėjais: p. kun. A. Grigaliūnu, ir p. J. Dovidėnu, kuriam padedant vasario mėn. 12 d. drauge su mokiniais šauliais, buvo suruoštas vakaras. Buvo vaidinta P. Vaičiūno drama „Pražydo nuvytusios gėlės“. Vakaras praėjo linksmai. Gautą pelną abi draugiškos organizacijos draugiškai pasidalijo.

G. Tylutis.

Dvi naujos atsk. skiltys.

Telšiai. Mok. seminarijoje įsikūrė dvi skautų ir skaučių atsk. skiltys. Nuotaika, kaip ir pas visus Telšių skautus-es, gera. Skautėms vadovauja E. Kęstavičiūtė, o skautus suorganizavo ir valdo A. Mušinskas. Šioji skiltis stipri: beveik visi seminarijos skautai pirmi mokiniai, visi griežikai ir turi savo skilties orkestrėlį. Seminarijos skautus-es remia ir globoja direktorius p. Staniulis.

Pažymėtina, kad Telšių skautai jau prisiuntė virš 70 pren. „Sk. Aidui.“ Bravo! Laukiam daugiau.

„Mirgos“ dr-vės šventė.

Š. m. sausio m. 11 d. „Mirgos“ dr-vė minėjo savo 7 metų sukaktuves. Iškilmėse dalyvavo daug skautų, vadovų ir svečių. Dėl vietos stokos, plačiau tos šventės aprašyti negalime.

Šiauliškiai, o kartu ir „Mirgos“ dr-vė ruošias 5-ių metų — kovo m. 15 d. — tunto sukaktuvėms, kurios bus nukeltos į balandžio m. pirmąsias dienas. Tada įvyks ir rankdarbių paroda ir t. t.

Panevėžio rajono tuntas.

Konkursai.

Giedraičiai. „Geležinio Vilko“ draugovė konkuruoja. Didžiojo Brolijos konkurso taisyklės, kiek galint, vykdomos. Paskelbti ir tarp skilčių konkursai. Laukiama gerų rezultatų.

Skaučiukas.

Iškilmingos sukaktuvės ir vakaras.

Š. m. vasario mėn. 3 dieną buvo švęsta 10-ties metų Lietuvos ir septynerių metų Utenos skautų gyvavimo iškilmingos sukaktuvės.

Tą dieną skautai išklausė pamaldas ir pritaikintą skautų sukaktuvėms dvasios vado kun. Raudos pamokslą. Po pietų gimnazijos salėj įvyko iškilminga sueiga. Joj dalyvavo ir sveikino apskrities viršininkas p. Motejūnas—Valevičius, Ut. skautams remti d-jos pirmininkas, gimnazijos direktorius kun. Rauda, moksl. šaulių būrio vadas ir kitų organizacijų atstovai.

Gauta sveikinimų telegramomis iš Panevėžio ir iš kitur.

Vakare gana vykusiai suvaidinta Strazdo 4-rių veiks. ir 1-no paveikslo drama: „Sugrįžo“.

Viliojo akį skautų J. Gudelio ir A. Maželio pieštos dekoracijos. Po vaidinimo padeklamuota ir programai pasibaigus gyvai skautiškai pasilinksminta.

Utenos skautai nuoširdžiai dėkoja režisoriui, gimnazijos mokytojui p. Grigaliūnui, kuris jau ne pirmą veikalą padeda skautams pastatyti ir mokytojai p-lei Kindurytei už grimavimą.

Šiomis sukaktuvėmis dar kartą Utenos skautai įrodė, kad jie sugeba daug nuveikti.

Dausūnas.

Rokiškio rajono tuntas.

Trijų metų sukaktuvės.

Šį pavasarį sueina trys metai nuo Rokiškio tunto įsikūrimo. Sukaktuves manoma švęsti iškilmingai. Bus suruošta darbelių paroda, vakaras. Be to, manoma į sukaktuves kviesti iš kitų tuntų skautus.

Organizuojama vilkiukai ir paukštytės.

Vietinės pradžios mokyklos mokytojo p. J. Bružo pastangomis prie tos pat mokyklos organizuojama jaunesniuosius skautus — vilkiukus — paukštytes.

Skilt. J. Namajūnas.

Ruošia antrą viešą vakarą.

Š. m. vasario mėn. 17 d. Zarasų „Vytenio“ ir „Birutės“ draugoves aplankė Rokiškio tunto štabo nariai: paskaut. V. Rusteckas ir vyr. skilt. J. Garška. Jie dalyvavo „Vytenio“ ir „Birutės“ draugovių sueigoje.

Išvažiuodami svečiai pareiškė, jog vietos skautų veikimas geras.

O dabar dviguba energija. „Vytenio“ draugovė, globėjui p. K. Vitkui rižisuojant, po Velykų ruošia II-ą šiais mokslo metais viešą vakarą.

Skilt. J. Namajūnas.

Vilkaviškio rajono tuntas.

Švęs 10 metų sukaktuves.

Pavasarį ir Vilkaviškio tuntas švęs savo 10 metų gyvavimo sukaktuves. Jau ruošiamąsi. Pilviškiuose skautų dr-vės 10 metų sukaktuves šventė vasario mėn. 10 d.

Įdomi paskaita.

Š. m. vasario 23 d. vietinės gimnazijos direktorius p. dr. St. Juška skaitė įdomią paskaitą: „Skautybė ir moksleivija“. Skautai paskaitą buvo labai patenkinti. Po paskaitos buvo paskaityti literatūros kūrinėliai ir atlikta pora muzikos numerių.

Paskilt. K. Krulikas.

Šv. Kazimiero šventė Kybartuose.

Šią šventę kybartiečiai minėjo gana iškilmingai. Po pamaldų buvo sueiga į kurią atsilankė ne maža svečių. Kaip paprastai, sueigos programa buvo gyva, įvairi. Globėjas p. Kizevičius sveikino skautus šia iškilminga šventę, linkėdamas pasisekimo. Po sveikinimų buvo linksmoji programos dalis. Pasižymėjo „Kiškiai“ ir „Tigrai“. Sueiga baigta tautos ir skautų himnais.

Volungėlė.

Domės. Daug skautų, siųsdami pinigus, perlaidas adresuoja atsakomojo Redaktoriaus vardu. Pranešame, kad perlaidas reikia adresuoti „Skautų Aido“ administracijos vardu.

Redakcija.

Atitaisymas.

Praėjusis „Skautų Aido“ numeris yra ne kovo mėnesio, kaip ten per apsirikimą yra pažymėta, bet vasario mėnesio.

Redakcija.

Vilniaus skaučių grupė.

Leidžia **L. Sk. Brolija.** Atsak. Redaktorius **J. Merkis.**

SUK GALVĄ

Skyrių veda **V. Kastanauskas.**

Uždavinys № 10.

(Prisiųstas Nykštaičio iš Virbalio).

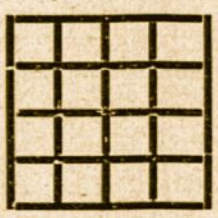

Į šiuos 16 langelių surašyti skaitmens, pradedant 1 ir baigiant 16 taip, kad skaitant vertikaliai, horizontaliai ir įstrižai suma įrašytų skaitmenų sudarytų skaičių 34.

Uždavinys № 11.

(Prisiųstas J. Kuveikio iš Rokiškio).

Ant šio trikampio dviejų kraštinių parašyti skautų įstatas; ant trečios kraštinės parašyti Lietuvos miesto vardą, o trikampio vidury — dažnai skautų vartojamą žodį. Tie žodžiai turi būti parašyti tik naudojant šias raides: a a a a, b, d d, ė, g, i i, k k, l, m, n n, s s s s, t, u u u u, v.

Uždavinys № 12.

(Prisiuntė Gaidžio Koja iš Telšių).

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 3, 8
6, 9, 2, 6, 7, 3, 8
10, 9, 11, 6, 7, 3, 8
12, 13, 12, 11, 14, 4, 13, 14, 6, 7, 3, 8
15, 3, 11, 16, 17, 14, 4, 18, 15, 6, 7, 3, 8

Tie skaitmens reikia pakeisti raidėmis ir gauti penkis žodžius, kurie reikštų penkis skauto privalumus. Vienodi skaitmens — vienodos raidės.

Uždavinys № 13.

(Prisiųstas vyr. sklt. H. Rudzinsko iš Vilkaviškio).

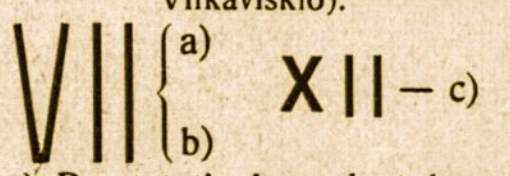

a) Perstatyti vieną degtuką ir gauti 1.

b) Perstatyti du degtukus ir gauti taip pat 1.

c) Perstatyti vieną degtuką ir gauti 1.

Uždavinys № 14.

Atsakyti į šiuos klausimus:

a) Kokie yra „Briedžių“ sk-ties kaspinėliai?
b) Kada skautai nešioja vandenį rėčiu?
c) Kuo baigiasi sueiga ir iškila?
d) Kodėl pilkosios pelės daugiau suėda, kaip baltosios, o raudonos ir visai neėda?
e) Lėkė 10 žvirblių, tris nušovė. Kiek paliko?

Uždavinys № 15.

a) Kokio tunto skautas (arba skautė) pirmas atsiųs šiame „Sk. A.“ talpinamų uždavinių sprendimus?
b) Kokio tunto daugiausia skautų atsiųs sprendimus?

* * *

Daugiausia išsprendusiems šių uždavinių skiriama loterijos keliu šios dovanos:

1. Knyga „Pirmas dešimtmetis — 18 poetų“.
2. Knyga „Fatima — burtininkė“.
3. Šv. Jurgio paveikslas.
4. „Skauto“ komplektas.
5. 1928 mt. „Skautų Aido“ komplektas.
6. Knygelė „Skautų žaidimai“.

Laimėtojai.

Išsprendusiems visus uždavinius loterijos būdu paskirta:

Kompasas — laimėjo *S. Augulis*, Šiaulių tunto „Lapinų“ dr-vės (*Šiauliai*).

Skautiškas peilis — laimėjo *H. Čerkesas*, Panevėžio tunto, Simano Daukanto skautų vyčių būrelio (*Panevėžys*).

Išsprendusiems 4-rius uždavinius loterijos būdu paskirta:

Švilpukas-sirena — laimėjo *A. Dičius*, Kauno tunto aukšt. techn. mok. Vileišio skautų vyčių būrelio (*Kaunas*).

Romanas, Cyrano de Beržerako nuotykiai—laimėjo *M. Gudinavičius*, Šiaulių tunto D. L. K. Vytauto dr-vės „Balandžių“ sk-ties (*Šiauliai*).

Atsakymai.

Herui. Vieną talpinu, kitus vėliau sunaudosiu. Atsiųskit ir daugiau.

Nykštaičiui ir Kuveikiui. Talpinu. Atsiųskit daugiau.

Gaidžio Kojai. Vieną talpinu, kitas netinka. Laukiu daugiau.

Masiuliui. Talpinčiau, jei sveiki degtukai būtų vienodo ilgio.

Markevičiui. Netinka. Vienas—per lengvas, kitas—blogai sugalvotas; reikia gauti žodžius ne tik skaitant iš viršaus žemyn, bet ir iš kairės dešinėn.

Visiems. Pirmoj eilėj bus talpinama skautiški uždaviniai. Tam, kurio uždavinį talpinu, sprendimas yra užskaitomas. Sprendimai be kuponų negalioja. Kuponas reikia prilipdyti prie sprendimų popierio. Sprendimus rašyti vienoje lapo pusėje ir siųsti mano vardu, bet ne redakcijos ar administracijos. Sprendimų prisiuntimo laikas baigiasi balandžio 15 dn.

Uždavinio № 4 sprendimas.

Viso yra 160 netikslumų.

Saulė perdidelė; ji negali skleisti juodų spindulių; debesų už saulės nėra. Dieną žvaigždžių nematyti; Grigo ratų nėra ten, kur yra saulė; Grigo ratų 4 žvaigždės turi sudaryti ne stačiakampį, bet trapeciją; Grigo ratų uodega ne taip pasukta; Oriono žvaigždynas negali būti šalia Grigo ratų; neteisingas yra Oriono žvaigždynas; Oriono žvaigždynas nesti tarp 4 žvaigždžių; žiemą medžiai nežaliuoja; žiemą gėlės nežydi; ant medžio gėlė neauga; gėlė labai didelė; žiemą paukštis netupi lizde; paukštis per didelis; lizdas kraunamas medžio vidury tarp šakų, bet ne viršūnėje gale šakelės; vėliava plevėsuoja prieš vėją; gairelė plevėsuoja prieš vėją; vėliavos šešėlis prieš saulę; stulpo šešėlis prieš saulę; stulpo šešėlis nepilnas; šuns šešėlis neteisingas; kitų daiktų ir skautų šešėlių nėra; vėliava nepririšta vienu galu prie stiebo; stiebas nesilaikys tarp dviejų kuolelių; ledo žvakės ant lentos ne į viršų turi būti; lenta per stora; ant ledo be tikslo stovi kuolas su lentele; lentelė neprikalta prie kuolo; žiemą papartis neauga; papartis auga miške, bet ne atviroje vietoje, netoli vandens; žiemą peteliškių nėra; peteliškė per didelė; žiemą varlių nėra; žiemą vandens lelijos nežydi; žiemą nėra vabzdžių; skautas neskaldo malkų ant kuprinės; skautas per arti prie galo laiko pirštus; jis blogai laiko kirvį, nes kertant kirvis gali užkliūti už kojos; taip kirsdamas skautas gali įsikirsti rankas; skauto medalis turi kabėti virš kairės kišenės; specialybių ženklai turi būti aukščiau; antpečiai ant rankovės prie peties nenešiojami; fetras atsuktas šonu į prie-

šakį; skautų lelija nesegama virš dirželio mazgo; fetro dirželis turi būti be ilgų galų; skautas nenešioja savo uniformoje „čyžiko“; žiemą nuogais keliais ant sniego niekas neklaupia; skautas nepastebi šuns, uostančio medį, ir gali kirsdamas medį jį sužeisti; šuns ausys nenormalios; šuns uodega nupiauta; ne šuns, bet varnos pėdsakai; skautas veža rogelėmis vieną medį, o kitus neša; rogutės nepalieka pėdsako; virvutė pririšta vienu galu šone; išilginės lentelės nukris nuo rogučių; skauto atvirkšti pėdsakai; nevienodi batai; rogutės lengvos, o skautas sunkiai jas tempia eidamas; nešamas glėby malkas nereikia surišti; vienas malkų galas surištas, kitas — nevisas surištas; vienas pagalys ilgesnis už kitus, vienodus; pirmojo laipsnio ženklas turi būti aukščiau ir ant kairės rankovės; fetra atsukta šonan; užrišama žandas po fetrą, bet ne per ją; jei rišama per fetrą, tad jos kraštai turėjo sulinkti; to skauto švarkas yra nesegtas, nors sagos yra matomos; skautas neša malkas iš stovyklos, bet ne į ją; kirvis pamestas ant sniego negali būti (netvarka); kirvio kotas įstatytas į vidurį, bet ne į storesnį galą kirvio; skautas sergąs neša malkas, dirba, kada stovykloje yra daug laisvų skautų; skautas neįtempęs lanko šauna; skautas laiko lanką kairia ranka, kuri atrodo, lyg dešinė; nematyti dešiniosios rankos; nedėvima kaklaraiščio ant nes'kautiškų marškinių; skautas šauna tiesiog, o vilyčios krenta iš viršaus; viena vilyčia įsmigusi antru galu; taikiny mažai ratų; ratai ne centre taikinio lentos; taip įsmigusios vilyčios negali pasilikti, jos turi nukristi; taikinys pastatytas prie tako, kuriuo skautai vaikščioja; skautas šauna neatsargiai: gali pataikinti į kitus skautus; skautas, einąs už taikinio lentos palieka atvirkščius pėdsakus; fetroje vandens nešti negalima, nes ištekės per skylutes; skautas kirvį laiko prie kaklo: gali įsikirsti; specialybių ženklai turi būti ant dešinės rankovės ir aukščiau; skautas žiemą be kaklaraiščio; žiemą laivelis nelaikomas vandeny; negalima fotografuoti prieš saulę; negerai fotografuoti, pasidėjus ant kelių; skautas turi vienas skaldyti malkas ir neleisti kitam laikyti, nes gali įkirsti jam į ranką; skautai žiemą atsiraitę rankoves; kuprinė yra ne ant pečių pririšta, bet prie diržo; stovykloje kuprinė nenešiojama; kuprinė uždaryta, o daiktai kyšo iš jos; kuprinėn malkos nededamos; kartu malkos ir trimitas negali būti; skautas žiemą po sniegą nevaikšto kojinėmis apsiavęs; palapinė blogai pastatyta; laužas prie palapinės blogai sukrautas; katiliukas stovi ant malkų, joms sudegus jis nugrius; katiliuko rankutė negali laikytis stačiai; valgis negali būti paliktas be priežiūros; valgis neišvirs, nes katiliukas stovi ne ant liepsnos; batai taip stovėdami gali nugriuti; jie neišdžius, tik jų oda gali susitraukti, suskilti; skautas ant ledo važiuoja rolikais; meta skęstančiam neužrištą kilpą; negalima išgelbėti skęstančio su virve pririšta prie lazdelės; gelbėjant reikia šliaužti ledu, bet ne tiesiai eiti bei važiuoti; skęstantis iškėlė abi rankas į viršų, todėl jis gali nuskęsti; jo rankos didumo sulig galva; abi ranki yra dešiniosios; maža kas padeda skęstantį gelbėti; čiuožiąs skautas negelbėja, bet bėga šalyn; jo pačiūžų pėdsakas netikslus; jis labai atsisukęs čiuožia; nežiūrėdamas jis gali užčiuožti ant stiebo su lenta; jis neturi kairės rankovės; skautas ant ledo sukuręs ugnį; sėdi prieš dūmus; ledas plonas (vienas skautas jau įlūžęs), o šis sėdi ant storo rąsto; ant ledo kūrena ugnį; žiemą maudymosi rūbų niekas nedėvi; žiemą nuo tiltelio niekas ant ledo nešoka; per aukštai iššoko į viršų; šoka nuo vidurio tiltelio; tiltelio antras galas kabo ore; žiemą ligonis negali ant sniego gulėti; jis užsiklojęs ne su antklode, nes ant jos raukšlių nėra; niekas neguli galva pakalnėn, o kojomis į viršų; žiemą kojos neiškasamos laukan; viena koja apauta, kita ne; rąsto po galva niekas nededa, nes kieta yra miegoti; rąstas gali nuriedėti pakalnėn; skautas prie medžio kūrena ugnį; medžiui kenkia; medis gali užsidegti; skautas žiemą ant sniego nesėdi; skautas į medį pagalio nekala ir ant jo nekabina puodo; neteisingai medį kerta; medis ne į tą šalį virsta; skautai nepastebi ant jų griūvančio medžio; kertąs skautas gali sužeisti kirviu skiltininką; du skautai, stovį už medžio laiko rankas kišenėse; vienas jų rodo kumščia; netikslu stovykloje kurenti tiek daug laužų; palapinė pripūstyta sniego; 21 skautui vienos palapinės maža; stovykloje visai maža pėdsakų; pėdsakai turi būti ne juodi, bet įspausti į sniegą; dauguma skautų vasarinėje uniformoje; dauguma skautų neturi ant peties kaspinėlių; antpečių; žiemos stovyklos nepraktikuojamos.

Uždavinio № 5 sprendimas.

Diena; erdvė; vagis; varna; vinys; mentė; pušis; taiga.

Dievui, Tėvynei ir artimui.

Teisingai išsprendė. Alytuje — Chaleckas, Čižiauskas, Čepukaitytė, Pivariūnas, Pizonas, Vasiliauskas; Giedraičiuose—Kerulis, Poviliūnas, Kaišiadoryse — Al. ir An. Matelicinai, Valiukas, Garnys, Vaitekavičius; Kaune—„Bitė“ S A., Avižonytė, Skibniauskas, Bulota, Dičius; Kybartuose —Trečiokas, Skladaitytė, Skladaitis, Lorencas, Damidavičius, Račkauskas, Prapuolenis; Kretingoje—Survila; Panevėžy — Banaitis, Sviderskas, Čerkesas; Pasvaly—Vitkevičius, Zeliauskas; Raseiniuose — Žiūraitis, Petkevičius, Lesniauskas; Rokišky—Kuveikis, Chainauskaitė, Guzikauskaitė; Šiauliuose — Jamontas, Masiulis, Kasperavičius, Tučinskaitė, Savickas, Baliutavičius, Babrauskas, Gudinavičius, Ivanauskaitė, S. Augulis, Hofmanas, Daugėla, Baliukas, Šalkauskas, Filipavičius, Gudinavičiutė, Šaparas, Telšiuose — Jodekinaitė, Laucevičius, Dailidžionytė, Mušinskas; Ukmergėje — Meškutavičius, Meškys, Keturka, Sargelis, Danilevičiūtė; Utenoje—Markevičius; Vilkavišky—Lazauskas, Vilčinskas; Virbaly—Nykštaitis, Puniška; Zarasuose — Musteikis, Griškevičius.

Uždavinio № 6 sprendimas.

1. Baniulis, **2.** 1923 m. kovo m. 15 dn. Šiauliuose, **3.** „Skautas“, redagavo K. Jurgelevičius, **4.** Nr. 41, **6.** „Piliečių auklėjimo mokykla — skautybė“, „Pirmieji skauto žingsneliai“, „Skautystė“, „Skautų tarnavimas Tėvynei“, „Lietuvos ateitis“, „Skautų žaidimai“, „Skautas“, „Skautų Aidas“, „Skautų žodis“, „Žemaičių skautas“, „Prie laužo“, 1928 mt. Skautų Kalendorius, 1929 mt. Skautų Kalendorius, „Tautinė skautų stovykla“.

Teisingai išsprendė: Giedraičiuose — Poviliūnas, Kaune—Skibniauskas, Bulota, Dičius, Kybartuose—Lorencas, Panevėžy—Čerkesas, Šiauliuose—Jamontas, Masiulis, Baliutavičius, Babrauskas, Gudinavičius, Ivanauskaitė, S. Augulis, Daugėla, Šalkauskas, Gudinavičiūtė, Šaparas, Telšiuose—Laucevičius, Mušinskas, Utenoje—Markevičius.

Uždavinio № 7 sprendimas.

a)	b)	c)
4321	123	210
56789	456	784
61110	789	935
	1368	1929

Teisingai išsprendė: Alytuje —Chaleckas, Čižiauskas, Čepukaitytė, Pivariūnas, Pizonas, Vasiliauskas, Giedraičiuose — Kerulis, Poviliūnas, Kaišiadoryse — An. ir Al. Metelicinai, Valiukas, Vaitekavičius; Kaune—„Bitė“ S. A., Skibniauskas, Bulota, Dičius, Kybartuose—Trečiokas, Skladaitytė, Skladaitis, Lorencas, Prapuolenis, Kretingoje — Z. Survila, Panevėžy— Banaitis, H. Čerkesas, Pasvaly—Vitkevičius, Zeliauskas, Raseiniuose—Žiūraitis, Petkevičius, Lesniauskas, Rokišky—Kuveikis, Chainauskaitė, Guzikauskaitė, Šiauliuose — Jamontas, Masiulis, Kasperavičius, Pučinskaitė, Baliutavičius, Gudinavičius, S. Augulis, Baliukas, Gudinavičiūtė, Telšiuose — Jodekinaitė, Laucevičius, Dailidžionytė, Mušinskas, Ukmergėje — Meškutavičius, Meškys, Keturka, Danilevičiutė, Utenoje—Markevičius, Vilkavišky — Herus, Virbaly — Puniška, Zarasuose — Musteikis, Griškevičius.

Uždavinio № 8 sprendimas.

Teisingai išsprendė: Alytuje—Pivariūnas, Pizonas, Vasiliauskas, Giedraičiuose — Kerulis, Poviliūnas, Kaišiadoryse — Al. ir An. Metelicinai, Valiukas, Garnys, Vaitekavičius, Kaune—„Bitė“ S. A., Avižonytė, Skibniauskas, Bulota, Dičius, Kybartuose — Trečiokas, Skladaitytė, Skladaitis, Lorencas, Damidevičius, Panevėžy — Banaitis, Čerkesas, Raseiniuose —Žiūraitis, Petkevičius, Lesniauskas, Rokišky—Chainauskaitė, Guzikauskaitė, Šiauliuose—Jamontas, Kasperavičius, Pučinskaitė, Savickas, Baliutavičius, Babrauskas, Gudinavičius, Ivanauskaitė, S. Augulis, Baliukas, Šalkauskas, Filipavičius, Gudinavičiutė, Šaparas, Telšiuose — Jodekinaitė, Laucevičius, Dailidžionytė, Mušinskas, Ukmergėje—Meškutavičius, Meškys, Keturka, Utenoje — Markevičius, Vilkavišky — Herus, Lazauskas, Vilčinskas, Virbaly—Tuniška, Zarasuose — Musteikis, Griškevičius.

Uždavinio № 9 sprendimas.

Per dvylika valandų abi laikrodžio rodiklės atsistoja viena ant kitos 11 kartų kas $66^{5}/_{11}$ min. Pirmą kartą atsistoja—1 val. $6^{5}/_{11}$ mn., antrą kartą—2 val. $12^{10}/_{11}$. min. ir t. t.

Teisingai išsprendė: Panevėžy—Čerkesas, Pasvaly—Zeliauskas, Šiauliuose -S. Augulis. Ukmergėje — Meškys, Keturka, Vilkavišky — Herus, Vilčinskas, Zarasuose — Musteikis, Griškevičius.

Skautai!

Jūs visi turite skaityti

„TRIMITĄ“

nepartinį, iliustruotą, labai įdomų šaulių laikraštį.

— „TRIMITAS“ —

mėgiamiausias Lietuvos jaunuomenės laikraštis.

— KAINA: —
metams — 8 litai,
pusei m. — 4 lit.

ADRESAS:

Kaunas, Laisvės al. 20.

VISI SKAITO IR PLATINA

VILNIUI VADUOTI S-GOS
LEIDŽIAMĄ MĖNESINĮ
:: LAIKRAŠTĮ ::

„MŪSŲ VILNIUS“

„Mūsų Vilnius“ kaštuoja metams 5 litai, pusei met. 2 lt. 50 ct.

Red. ir adm. adresas:

Kaunas, Laisvės alėja 61 Nr.

Telef. 10-88. ∴ Telef. 10-88.

Naujiena. **Naujiena.**

Broliai, skautai!

Jau išėjo skautiškos įdomios atvirutės. Susirašinėdami, viens kitą sveikindami vartokite tik **lietuviškas** skautų atvirutes. Viena atvirutė kainuoja tik 15 ct. Užsisakyti galima šiuo adresu:

A. KESIŪNAS,
Kaunas, Ožeškienės g-vė 21.

„SKAUTŲ AIDAS“

SKAUTAI!

Skaitykite ir platinkite savo iliustruotą mėnesinį laikraštį

„SKAUTŲ AIDĄ“

Kaina pusei metų 3 lit. 50 ct.

Adresas: Kaunas, Laisvės alėja 20.

„SKAUTŲ AIDAS“

„VILNIAUS“ spaustuvė Kaune, Nepriklausomybės aikštė 2 nr. Telef. 776. Karo cenzūros leista.